

**TÔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **38.330.820**

5/2017

Khi bóng tối càng dày đặc, niềm tin thác của chúng ta càng phải trọn hảo.

(NK 357)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÚP CHÚNG TA CÓ CON TIM GIỐNG CHÚA

Lm Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Hiện tượng chạy đến LCTX

Không ai trong chúng ta có thể phủ nhận sự lớn mạnh của Phong trào Lòng Chúa thương xót (LCTX), phong trào được rất nhiều người tham gia. Đặc biệt tại Việt Nam, mỗi giáo xứ thường có những nhóm ít nhiều, tụ tập nhau hằng ngày để đọc kinh LCTX.

Điều ai cũng thấy là mọi người chúng ta đều cần đến LCTX. Chứ chúng ta ở đây hiểu là mọi thành phần trong Giáo hội, cho dù là giáo sĩ hay giáo dân, cho dù là ĐGH, Giám mục, linh mục, tu sĩ hay giáo dân mọi người chúng ta đều cần đến LCTX. Đó là một sự thật mà tất cả chúng ta đều biết, đều cố gắng sống sự thật ấy. Tuy vậy hiện nay khi đến với LCTX, chúng ta thấy người ta có thể đi theo nhiều hướng khác nhau.

Nhóm thứ nhất, phổ thông hơn, thường tụ nhau để đọc kinh LCTX. Tự bản chất, nội dung của kinh giúp chúng ta cầu nguyện cho chính chúng ta, cho ơn cứu rỗi của chúng ta và toàn thế giới. Nội dung của kinh giúp chúng ta thoát ra khỏi sự chật hẹp của ích kỷ, nghĩa là thoát ra khỏi việc chỉ lo cho riêng mình, cho bản thân mình. Nội dung kinh rất dễ hiểu, dễ đi vào trong lòng người, nên việc phổ biến kinh này khá nhanh và rộng khắp và đôi khi trong buổi cầu nguyện với Đức Mẹ, chúng ta cũng đọc kinh LCTX kết hợp với lần chuỗi Mân côi. Chúng ta nhờ Đức Mẹ để đến với Chúa, chúng ta thi hành Ý Chúa như Đức Mẹ.

Nhóm tiếp theo là chúng ta chạy đến LCTX để xin chữa bệnh. Nhiều người chạy đến LCTX khi gia đình có người bị bệnh. Có những người chạy đến các phương tiện y tế, các nhà thương, các

nơi thờ tự bên Công giáo và các tôn giáo khác, cũng có khi chạy đến bùa ngải, đồng bóng để xin chữa lành... nhưng cũng không khỏi. Cuối cùng họ tìm đến LCTX để xin chữa lành. Người Việt Nam thường hay nói vái tứ phương hy vọng tìm một phương chữa lành. Phương đó là gì, là ai cũng được.

Chúng ta còn thấy có những người luôn cầu nguyện LCTX nhưng vẫn luôn xin Chúa cho gặp thầy gặp thuốc và nhờ đó được chữa lành sau khi đã tích tìm kiếm các phương tiện y tế, kể cả lá cây để chữa bệnh. Đồng thời chúng ta cũng thấy có những người khi bị bệnh thì không chạy đến các phương tiện y tế nhưng chỉ trông cậy vào LCTX để được chữa lành. Họ xin người này người kia, cha này cha kia đặt tay, cầu nguyện để xin Chúa chữa lành.

Thế nhưng cũng có người chạy đến LCTX để xin ơn tha tội. Đôi khi họ đã sống trong tội lỗi, đã làm quá nhiều điều gian ác, gây hại cho người khác, đôi khi họ sống trong nhiều năm mà lương tâm không bình an khi đã phạm một tội mà giờ đây không gì sửa chữa được. Tội và vết tích của tội đè nặng trên người ấy. Đôi khi người ấy rất vui mừng khi chạy đến LCTX và vui vì được đọc kinh hằng ngày và chỉ mong có vậy. Nếu ai có hỏi, những người này trả lời là vì cuộc sống phạm nhiều tội lỗi nên đọc kinh để xin Chúa thứ tha. Có người vì sợ tội nên xưng tội thường xuyên vài ba ngày một lần. Tin vào ơn tha thứ của Chúa, những người này chạy liên tục đến tòa giải tội để xin ơn tha thứ.

Cũng có khi chúng ta chạy đến LCTX vì gia đình gặp nhiều trắc trở: vợ chồng con cái không hòa thuận, công việc làm ăn không thuận lợi, muốn việc mua bán nhà cửa được êm xuôi... Nói chung chúng ta chạy đến LCTX để mong Chúa Thương Xót chúng ta, thương xót bằng việc chữa lành phần hồn và phần xác.

Lòng Chúa Thương Xót được diễn tả qua Đức Kitô

Thực ra không có gì sai lầm khi chúng ta chạy đến Chúa để xin Chúa chữa lành hồn xác. Chính Giáo hội cũng dạy thế. Trong thông điệp *Dives in Misericordia* (THIÊN CHÚA GIÀU LÒNG XÓT THƯƠNG), ĐỨC GIÁO HOÀNG GIOAN PHAOLÔ II (NGÀY 30 THÁNG 10 NĂM 1980) đã viết:

Tại Nazaret, trước những người đồng hương, Đức Kitô viện dẫn lời tiên tri Isaia: "*Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người*

đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố một năm hồng ân của Chúa” (Lc 4,18-19).

Theo Thánh Luca, các câu trên là tuyên ngôn cứu thế đầu tiên của Đức Kitô, nó sẽ được nối tiếp bằng những việc làm và lời nói mà Tin Mừng cho chúng ta biết. Bằng những việc làm và lời nói này, Đức Kitô làm cho Chúa Cha hiện diện giữa loài người. Điều rất ý nghĩa là loài người ở đây trước hết lại là những người nghèo khó, không công ăn việc làm, những người bị tước đoạt tự do, những người đui mù không thấy được vẻ đẹp của vũ trụ, những người đang sống với tâm hồn tan nát, những người đau khổ vì bất công xã hội, và sau cùng là những người tội lỗi. Chính vì đặc biệt đối với những người như thế mà Đấng Cứu thế trở nên một dấu chỉ rất rõ ràng cho sự kiện Thiên Chúa là tình thương, Người trở nên dấu chỉ của Chúa Cha. Trong dấu chỉ hữu hình này, con người ở thời đại chúng ta, cũng như con người thời đó, đều có thể thấy Chúa Cha.

Điều đó có ý nghĩa là, khi những sứ giả được Gioan Tẩy Giả phái đến gặp Chúa Giêsu để hỏi Người: *"Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?"* (Lc 7, 19).

Đức Giêsu lại viện dẫn chứng từ mà Người đã dùng để bắt đầu công việc giảng dạy của mình ở Nazaret để trả lời họ: *"Các anh cứ về thuật lại cho ông Gioan những điều mắt thấy tai nghe: người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết chỗi dậy, kẻ nghèo được nghe Tin Mừng".* Và sau đó Người kết luận: *"Và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi!"*.

Một cách đặc biệt bằng lối sống và những hành động của mình, Chúa Giêsu đã mạc khải tình thương hiện diện như thế trong thế giới chúng ta sống, tình thương tích cực, tình thương được gởi đến cho con người, tình thương đó bao gồm tất cả những gì làm thành nhân tính của con người. Tình thương này càng nổi bật hơn cả khi tiếp xúc với đau khổ, với bất công, với nghèo khó, khi tiếp xúc với tất cả *"thân phận con người"* trong lịch sử. Cách này hay cách khác, thân phận đó biểu lộ tính chất hữu hạn và mong manh của con người, cả về thể xác lẫn tinh thần. Do đó, theo ngôn ngữ Thánh Kinh, các cách thức và những lãnh vực nào tình thương được biểu lộ, được gọi là *"lòng thương xót"*.

(Còn tiếp 1 kỳ)

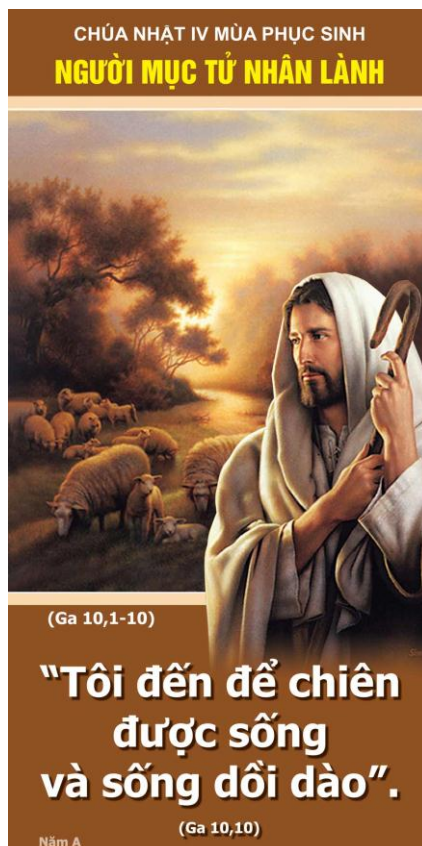

CHÚA NHẬT 4 PHỤC SINH, NĂM A

Chúng ta nên biết rằng ở xứ Palestina, người ta nuôi chiên rất đông. Ban đêm, các mục tử dẫn các đàn chiên của mình vào một cái chuồng chung ở giữa đồng cỏ và chia phần nhau canh gác ở ngay cửa ra vào. Đến sáng, từng mục tử qua cửa để vào chuồng và gọi tên các con chiên trong đàn mình. Chúng đã quen tiếng mục tử nên đi theo ra khỏi chuồng đến những đồng cỏ. Những tên trộm cướp không dám qua cửa vì sợ đụng người canh gác nên phải trèo rào mà vào. Nhưng dù vậy, chiên cũng không đến gần bọn họ vì chúng lạ họ. Nếu họ có đưa được con chiên nào ra khỏi chuồng thì cũng không phải để nuôi dưỡng nhưng để giết ăn thịt.

Qua những câu này, Đức Giêsu muốn so sánh Ngài với

các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái thời đó: họ không phải là mục tử thật nhưng là những tên trộm cướp leo rào vào chuồng, họ không chăm sóc cho chiên nhưng chỉ làm hại chiên; chính Đức Giêsu mới là mục tử thật và là cửa chuồng chiên.

1. Đừng làm tưởng

Mặc dù con người ai cũng muốn được độc lập, thế nhưng trong thâm tâm sâu xa ai cũng có nhu cầu cần được dẫn dắt đến hạnh phúc, đến một cuộc sống tròn đầy. Như thế ai cũng là con chiên và cần mục tử. Vấn đề là chọn ai làm mục tử cho mình thôi.

- Những kẻ dẫn mình tới những cánh đồng hoang, những khu rừng rậm đầy thú dữ (cuộc sống buông thả, những ý hệ

lệch lạc, những cách sống thời trang, hưởng thụ v.v.) thực ra chỉ là những tên trộm cướp làm hại con chiên.

- Mục tử thật phải dẫn con chiên tới nơi nào có suối nước, bóng mát, cỏ non nuôi dưỡng cuộc sống của chiên; phải cực nhọc tìm dẫn về những con chiên đi lạc; phải gian lao chiến đấu với sói dữ và kẻ cướp. Mục tử như thế chỉ có thể là Đức Giêsu mà thôi.

Nghĩa là có hai lầm tưởng tai hại: 1/ Tưởng mình là con chiên độc lập không cần ai dẫn dắt; 2/ Tưởng đi theo những "mục tử" dễ dãi là đời mình sẽ sung sướng.

2. Liên hệ giữa Đức Giêsu và chiên của Ngài

Chúa biết rõ từng người của mình, từng người một. Ngài không đẩy họ đi trước mình, nhưng Ngài đi trước họ, dẫn đường cho họ, nói với từng người, thu hút họ hơn là hướng dẫn họ.

Tuy nhiên, sói không ngừng lảng vảng quanh đoàn chiên, rình bắt những con chiên bất cẩn xa đàn. Vị mục tử đích thực sẵn sàng đương đầu với sói vì mỗi con chiên đều quý giá vô ngần. Ngài sẵn sàng hy sinh mạng sống vì chiên.

Mối tương giao giữa họ hết như giữa Chúa Cha và Chúa Con. Mối tương giao ấy dựa trên sự hiểu biết riêng tư về nhau, nghĩa là trên tình yêu. Cha biết Con sẵn sàng tự hiến trọn vẹn cho những người bước theo và sẽ bước theo mình (J. Potin, "Đức Giêsu lịch sử đích thực", trích dịch trong Fiches dominicales, năm A, trang 138).

3. Không còn là con số vô danh nữa

Con người thời nay rất ghét phải sống như một con người vô danh giữa một đám đông, như một con số âm thầm giữa lòng tập thể. Mỗi người như một bộ phận nhỏ trong guồng máy khổng lồ, âm thầm và cô đơn làm cho xong phần việc của mình. Tại sao có những người cố tình có những hành vi ngênh ngang, ăn mặc lỗ lã, nếp sống lập dị...? Vì đó là cách để cho người khác chú ý tới họ.

Đức Giêsu đối với chúng ta thì khác hẳn. Ngài không vợ đũa cả nắm coi hết mọi người y như nhau. Trái lại Ngài biết rõ từng người một với cá tính riêng, hoàn cảnh riêng, chỗ mạnh chỗ yếu riêng. Nhất là Ngài yêu thương mỗi người một cách riêng. "Ta biết chiên Ta và chiên Ta biết Ta, như Chúa Cha biết Ta và Ta biết Chúa Cha".

CHÚA NHẬT 5 PHỤC SINH, NĂM A

Bài Tin Mừng kêu gọi tín hữu đi theo Đức Giêsu, học với Ngài và sống với Ngài, bởi vì Ngài là Đường, Sự Thật và Sự Sống:

- Đức Giêsu là Đường vì Ngài dẫn tín hữu đến với Chúa Cha, nguồn hạnh phúc đích thực.

- Đức Giêsu là Sự Thật vì Ngài phát xuất từ Chúa Cha là nguồn chân lý, và Ngài dạy cho chúng ta biết Chúa Cha.

- Đức Giêsu là Sự Sống vì "sự sống đích thật là nhận biết Chúa Cha và Đấng Ngài sai đến" (Ga 17, 3).

1. Giáo Hội vừa thánh thiện vừa tội lỗi

Bài đọc thứ hai (thư Phêrô) trình bày về thánh thiện của Giáo Hội: Giáo Hội là "giống nòi được tuyển chọn, là hoàng gia chuyên lo tế tự, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa". Vì thế tín hữu hãy "để Thiên Chúa dùng như những viên đá sống động xây nên ngôi đền thờ của Thánh Thần... dâng những của lễ thiêng liêng đẹp lòng Thiên Chúa..."

Nhưng bài đọc 1 (sách Công vụ) cho thấy trong cộng đoàn Giáo Hội vẫn có bất công, sinh ra tranh chấp và kêu ca. Thành thử "ngôi đền thờ của Thánh Thần" cũng khó mà xây dựng, những "viên đá sống động" khó mà ăn khớp với nhau, và "những của lễ thiêng liêng" khó mà đẹp lòng Thiên Chúa.

Tuy nhiên, bài Tin Mừng khuyến khích chúng ta hãy an tâm, cứ vững tin và trung thành đi theo Đức Giêsu thì mọi sự sẽ ổn, bởi vì Ngài là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.

2. Xao xuyên

Có biết bao điều làm cho con người xao xuyên: bệnh tật, khủng hoảng kinh tế, xa cách người thân v.v.

Đức Giêsu biết tất cả những điều đó, nhưng Ngài vẫn khuyên "Lòng chúng con đừng xao xuyên", vì Ngài nhìn mọi sự từ trên cao. Từ cao nhìn xuống, cái nhìn của Ngài bao quát hơn và thấy trọn vẹn hơn: Ngài không chỉ thấy hiện tại đang bề

tắc mà còn thấy tương lai xán lạn. Nhờ cái nhìn ấy nên mặc dù trong Vườn Cây Dầu, Ngài thấy hình như đang đứng trước ngõ bí nhưng Ngài vẫn tiến bước nên cuối cùng đã đến ánh sáng phục sinh.

Bởi thế, Ngài kêu gọi chúng ta: *"Anh em đừng xao xuyến. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy"*.

Nếu tin thì không còn xao xuyến nữa.

3. Chia sẻ công việc trong Giáo Hội

Những công việc trong Giáo Hội rất là nhiều, nhưng số Giám mục và Linh mục lại quá thiếu. Nhìn trong phạm vi một giáo xứ cũng thế: giáo dân thì đông nhưng những người lo việc thì ít. Chỉ có cha xứ, vài tu sĩ và một ít thành viên Hội đồng giáo xứ. Khủng hoảng?

Nhưng cơn khủng hoảng này đã có ngay từ hồi Giáo Hội sơ khai. Và Giáo Hội sơ khai đã giải quyết một cách khéo léo bằng cách chia sẻ trách nhiệm: các tông đồ chuyên lo rao giảng Lời Chúa, các phó tế lo cho đời sống. Có lẽ từ kinh nghiệm này mà Thánh Phêrô đã đề ra nguyên tắc mọi người tham gia vào việc chung của Giáo Hội: *"Anh em hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên*

đá sống động xây nên ngôi đền thờ Thánh Thần". Mỗi người đều là một viên đá. Người thì xây nền, người thì xây tường, người khác xây cổng v.v.

Thực ra, một cộng đoàn mà sinh động thì tất nhiên phát sinh thêm những công việc. Và nếu các thành viên của cộng đoàn thiết tha với sức sống của cộng đoàn thì sẽ biết cách thu xếp để chu toàn mọi công việc theo hướng cùng nhau chia sẻ trách nhiệm. Và được như thế thì chắc chắn "số các môn đệ sẽ ngày càng thêm đông".

Chuyên minh họa: Sự sống mới

Một bà đạo đức áy náy vì một vài tật xấu bà đã cố gắng hết sức mà vẫn không chữa được. Ban đến than thở với cha linh hướng. Ngài nói: "Con có để ý thấy không, vào mùa đông, lá sồi rụng nhiều, nhưng vẫn còn vài chiếc. Gió đông thổi mạnh cũng không làm chúng rụng xuống. Nhưng khi mùa xuân đến, chúng tự động rụng nhường chỗ cho lá non mẩy lộc. Vậy cái gì làm cho chúng rơi rụng? Thưa đó là sự sống mới lưu chuyển trong thân cây. Với chúng ta cũng vậy, khi sự sống mới của đức Kitô nảy nở trong đời sống, ta sẽ mau thẳng tiến trên đường đạo đức".

CHÚA NHẬT 6 PHỤC SINH, NĂM A

Trước khi đi vào cuộc chịu nạn chịu chết, Đức Giêsu an ủi các môn đệ. Ngài sẽ không bỏ các ông bơ vơ như những đứa con mồ côi, nhưng Ngài sẽ ban cho họ một Đấng phù trợ khác đến ở với họ luôn mãi, đó là Chúa Thánh Thần.

1. Đức tin luôn bị xử án

Bài đọc 2 hôm nay trích từ thư thứ nhất của Thánh Phêrô gọi các tín hữu để an ủi và khuyến khích họ giữ vững đức tin trong hoàn cảnh bị nghi kỵ, thù ghét và bách hại. Tại sao hôm nay Giáo Hội muốn cho chúng ta nghe lại đoạn thư ấy?

Thưa vì sự bách hại, dưới hình thức này hay hình thức khác, là điều tín hữu không thể tránh nếu họ thực sự sống Tin Mừng. Ta còn có thể nói: chịu bách hại là một thành phần của việc sống đức tin. Lịch sử đã cho thấy rằng khi Giáo Hội gặp

bách hại thì đức tin của tín hữu mạnh thêm; còn khi Giáo Hội bình an thì đức tin yếu đi.

Bởi thế, trước tiên là Đức Giêsu, và kể đó là Thánh Phêrô trong đoạn thư hôm nay, không coi bách hại là một tai họa, nhưng trái lại là một mối phúc: *"Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán*

ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như đồ xấu xa. Ngày đó anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha ông họ đối xử như thế" (Lc 6, 22-23).

Đức tin luôn bị xét xử! Vì thế, khi đứng trước tòa án của dư luận, trước sự chỉ trích của những người chung quanh, người tín hữu đừng buồn và đừng sợ, nhưng hãy coi đây là

dịp tốt để làm chứng về niềm hy vọng sống động của mình.

Nhưng để có thể bình thản và lạc quan như thế, chúng ta hãy nhớ lời Đức Giêsu nói hôm nay: *"Thầy không để anh em mồ côi đâu... Thầy sẽ xin Chúa Cha và Ngài sẽ ban cho anh em một Đấng Bào chữa khác đến với anh em luôn mãi... Ngài ở lại với anh em và trong anh em"*.

2. Chúa Thánh Thần giúp ta trở thành Kitô hữu

Ngày xưa khi các tín hữu bị bách hại ở Giêrusalem phải trốn sang Antiôchia, họ bị dân chúng miền này mỉa mai gọi họ là "Kitô hữu", ngụ ý đó là những kẻ khờ dại sống theo giáo lý của một tên Giêsu nào đó xưng mình là Kitô. Nhưng không ngờ cái tên "Kitô hữu" ấy lại diễn đạt rất đúng tính cách của người tín hữu. Đúng vậy, tín hữu của Đức Giêsu là người muốn bắt chước Đức Kitô đến nỗi trở thành một Kitô khác.

Nhưng làm thế nào để được như vậy? Thưa nhờ Chúa Thánh Thần:

- Chúa Thánh Thần là Đấng soi sáng, giúp ta ngày càng

hiểu rõ Đức Kitô và những lời dạy của Ngài hơn.

- Chúa Thánh Thần là Đấng Phù trợ: Ngài ban sức mạnh giúp chúng ta sống. Sống một cách phi thường trong cuộc đời bình thường; sống bình thản và lạc quan trong những lúc khó khăn; sống quảng đại đang khi vác thập giá...

- Chúa Thánh Thần còn là nguồn tình yêu. Nhờ tình yêu mà Chúa Thánh Thần đổ tràn vào lòng chúng ta, cuộc sống chúng ta luôn là một màu hồng, cho dù khi thất bại, khi bị phụ bạc vô ơn, khi chịu đựng những tấn công của kẻ đố kỵ... giống như Đức Kitô ngày xưa trong cuộc chịu nạn.

3. Tình yêu thể hiện bằng hành động

Yêu không chỉ là cảm xúc mà còn là sống, cho nên yêu thì tất nhiên thể hiện ra bằng hành động: hành động trước mặt người mình yêu để người ấy vui lòng; và hành động theo ý người mình yêu ngay cả khi người ấy không có mặt.

Bởi thế Đức Giêsu nói với các môn đệ: *"Nếu anh em yêu mến Thầy, anh em sẽ giữ các giới răn của Thầy"*.

CHÚA NHẬP LỄ CHỨA THĂNG THIÊN

1. Thăng thiên nhưng không phải là lên trời!

Đức Giêsu "thăng thiên". Xét theo nghĩa chữ, thì "thăng thiên" chính là "lên trời". Thế nhưng tại sao Ngài lại nói rằng "Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"? Nói vậy nghĩa là Chúa vẫn còn ở với chúng ta chứ đâu có "lên trời"!

Phải lưu ý đến cách viết của tác giả Mátthêu. Ngài đã dùng từ không theo sát nghĩa đen, nhưng theo nghĩa mà người bình dân quen hiểu. Theo đó, cái gì cao thì gọi là "trời", cái gì thấp thì gọi là "đất", tình trạng tiến khá hơn thì nói là "lên", lùi tệ hơn thì nói là "xuống". Như thế, "thăng thiên" hay "lên trời" không chỉ một chuyển động trong không gian, mà chỉ một tình trạng tốt hơn trước. Ngày xưa, Đức Giêsu nhập thế thì được diễn tả là "giáng trần" hay "xuống đất". Hôm nay Ngài trở về tình trạng vinh quang với Chúa Cha thì diễn tả là "lên trời". Bởi vì Đức Giêsu chỉ thay đổi tình trạng thôi cho nên dù bây giờ Ngài vinh quang, nhưng Ngài vẫn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế, chứ không phải Ngài lên "ở trên trời" và để chúng ta phải mồ côi "ở dưới đất".

Lễ Thăng thiên đánh dấu sự thay đổi tình trạng của Đức Giêsu. Hình dung Đức Giêsu đang bay lên giữa các tầng mây, hay đang ngồi bên phải Chúa Cha chỉ là những cách tưởng tượng. Những hình ảnh tưởng tượng này có cụ thể đối với đầu óc bình dân đây, nhưng gây tai hại là khiến người ta nghĩ rằng Đức Giêsu đã xa cách loài người.

Chúng ta phải đi xa hơn những hình ảnh tưởng tượng kia để đạt đến ý nghĩa đích thực của việc thăng thiên: đó là Đức Giêsu đã lấy lại vinh quang, Ngài vẫn còn ở bên cạnh chúng ta luôn mãi, và nhờ vinh quang, Ngài sẽ hỗ trợ đắc lực cho chúng ta.

Như thế, Lễ thăng thiên không làm cho chúng ta cứ dăm dăm nhìn trời với lòng bùi ngùi luyến tiếc, nhưng khuyến khích chúng ta quay về cuộc sống để chu toàn sứ mạng loan báo Tin Mừng cho khắp thế giới, với lòng đầy hăng hái vì biết Đức Giêsu vinh quang lúc nào cũng hỗ trợ chúng ta.

2. Lễ thăng thiên đánh dấu một bước ngoặt

Lễ Thăng thiên đánh dấu sự thay đổi tình trạng của Đức Giêsu. Lễ này còn đánh dấu một

bước ngoặt trong việc loan Tin Mừng: Trước đây, loan Tin Mừng chủ yếu là việc của Đức Giêsu, các môn đệ theo Ngài để tập sự. Từ nay, loan Tin Mừng là sứ mạng của các môn đệ, với sự hỗ trợ đặc lực của Đức Giêsu vinh quang. Bởi đó, sách Công vụ ghi lời Đức Giêsu căn dặn: *"Anh em sẽ làm chứng cho Thầy tại Giêrusalem, trong khắp các miền Giuđê, Samaria và cho đến tận cùng trái đất"*; sách Tin Mừng Mátthêu cũng ghi lời Chúa bảo: *"Anh em hãy đi đến với muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần... để muôn dân trở thành môn đệ của Thầy"*.

3. Sự hiện diện hằng cửu

Tin Mừng hôm nay thuật lại cuộc họp mặt lần chót của Đấng phục sinh với các môn đệ ở trần thế. Đây là cuộc gặp gỡ thân mật nhưng mở ra những viễn tượng vô cùng rộng lớn... Ngay trong giờ phút chia tay đã bắt đầu một sự hiện diện mới, sự hiện diện hằng cửu của Đấng Phục sinh: *"Thầy ở với chúng con hằng ngày cho đến tận thế"*.

Chúa ra đi nhưng Ngài không trở thành "cổ nhân", người xưa, người của quá vãng. Ngài không để chúng ta cô cút. Ngài vẫn hiện diện (tuy cách hiện diện có

khác), bởi vì Ngài là Emmanuel, Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Đã qua rồi cái thời Ngài hiện diện hữu hình. Bây giờ đến thời của lòng tin, của sự tập luyện. Chúng ta tập nhận ra Chúa trong anh em ta, trong các biến cố đời thường.

Ngài vắng mặt, nhưng vẫn tiếp tục hiện diện qua Chúa Thánh Thần, Đấng An ủi: *"Thầy ra đi là tốt cho anh em, bởi nếu Thầy không ra đi thì Đấng An ủi sẽ không đến"*.

Chúa còn hiện diện với chúng ta trong bí tích bẻ bánh, như ngày xưa Ngài hiện diện giữa hai môn đồ ở làng Emmau.

Chúa còn hiện diện trong các cộng đoàn, "nơi có hai ba người họp mặt cầu nguyện". Chúa hiện diện ở bất cứ nơi nào có chia sẻ, bất cứ nơi nào người ta thương mến giúp đỡ nhau. Chúa hiện diện tại bất cứ nơi nào con người được giải phóng khỏi bất công, khỏi bạo lực, khỏi nghèo đói.

Trong cuộc chia tay, Chúa đã trao cho các môn đệ sứ mệnh làm lan truyền sự hiện diện của Ngài nơi tất cả các dân tộc. Sự hiện diện được thể hiện khi ta tuân giữ giới luật yêu thương, mệnh lệnh tình yêu: *"Các con hãy yêu nhau, như Thầy yêu thương các con"*.

HOC HỎI LINH ĐẠO**Bài 17****TÌM HIỂU TÔNG CHIỂU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG****Lm Giuse Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào...**

Tiếp tục trong tâm tình của *Thư Mục vụ Mùa Chay-Phục Sinh 2017*,¹ đồng thời cũng sắp bước vào Tháng Hoa, khi suy gẫm về các tước hiệu dành cho Đức mẹ Ma-ri-a như Mẹ Thiên Chúa, Mẹ của Đấng Bị Đóng Đinh, Đấng Phục Sinh..., chúng ta thấy quả là sâu sắc tuyệt vời biết bao khi suy gẫm về tước hiệu Mẹ Ma-ri-a là Đức bà Lòng Xót Thương, Đức mẹ Lòng Chúa Thương Xót (vì Đức Ki-tô Giê-su, Con của Mẹ, là mặc khải tốt đỉnh về Thiên Chúa Cha giàu lòng xót thương).²

Lại khi nhiệt thành hòa trọn tâm tình với Giáo hội để sốt sắng kỷ niệm dịp một trăm năm Đức mẹ Ma-ri-a hiện ra ở Fa-ti-ma (1917-2017) – bằng cái nhìn đức tin trong bối cảnh của thời đại Lòng Chúa Thương Xót – chúng ta hẳn cũng được dịp suy gẫm thêm về kỳ tích hiện ra của Mẹ Ma-ri-a vì hòa bình cho nhân loại, vì lòng xót thương nhân loại:³ Mẹ là “Mẹ Fa-ti-ma... cầu cho chúng con”.⁴ Xin Mẹ Fa-ti-ma chuyển cầu bình an của Chúa Ki-tô Giê-su cho chúng con.

Vâng, sứ điệp Fa-ti-ma – với ý nghĩa giáo huấn từ chính nguồn Thánh kinh – khi hứa hẹn mang hòa bình chân chính đến cho nhân loại, tất có ý muốn nói về chính sự bình an mà Thầy Giê-su ban tặng,

¹ Bùi Văn Đọc và Đỗ Mạnh Hùng, *Thư Mục vụ Mùa Chay-Phục Sinh 2017* (gửi quý linh mục, tu sĩ nam nữ, chủng sinh cùng toàn thể anh chị em giáo dân trong Tổng Giáo phận Sài Gòn).

² Thật vậy, Đức mẹ Ma-ri-a còn được gọi là Đức bà Lòng Xót Thương, Đức mẹ Lòng Chúa Thương Xót (x. Gio-an Phao-lô II, *Dives in Misericordia*, số 9).

³ Các tước hiệu dành cho Đức mẹ Ma-ri-a cần được nhìn qua lăng kính thời đại của lòng Chúa xót thương, cách riêng trong bài này, không chỉ là tước hiệu, Đức mẹ Fa-ti-ma cũng chính là Đức bà Lòng Xót Thương.

⁴ Trong *Kinh Cầu Đức Bà*, Đức mẹ Ma-ri-a “Mẹ của Lòng Thương Xót” đã được xưng tụng cách đặc biệt qua ít là bốn mươi chín tước hiệu sau đây: (1) Rất thánh Đức Bà Ma-ri-a... (49) Nữ vương Ban Sự Bình An.

là biểu hiện sự bình an và hạnh phúc tột đỉnh nơi Thiên Chúa Cha, Đấng giàu lòng thương xót.⁵

Bình an của Chúa Ki-tô Giê-su

Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi.⁶

Với mục đích mang sứ điệp hòa bình chân chính đến cho nhân loại – là bình an của Thầy Giê-su,⁷ Con của Mẹ, từ đó làm xuất phát sự bình an đích thực cho tâm hồn, giúp nhân loại không còn phải “xao xuyến, sợ hãi”, cho thế giới được cảm nếm hòa bình đích thực – Mẹ Fa-ti-ma đã hiện ra với ba trẻ Lu-xi-a, Phan-xi-cô, Gia-xin-ta để trao sứ điệp hòa bình, sứ điệp bình an và hạnh phúc của tâm hồn, sứ điệp của lòng thương xót.

Nghĩa là, hãy ăn năn đền tội, hãy chăm chỉ cầu nguyện, hãy siêng năng lần hạt Mân Côi... để kiến tạo nền hòa bình cho thế giới trong bình an của Thầy Giê-su, một biểu hiện tột đỉnh về lòng thương xót của Thiên Chúa nơi mỗi tâm hồn. Thật vậy, sứ điệp Fa-ti-ma – trong cái nhìn của thời đại xót thương – chủ yếu vẫn là mang sứ điệp bình an của Thầy Giê-su đến cho nhân loại.

Vậy, đừng chỉ dựa vào khoa học kỹ thuật với những từ ngữ to tát, những khái niệm sáo rỗng để đòi làm chủ trái đất, đòi chinh phục và thống trị trái đất theo ý riêng: không chút bao dung, không hề tha thứ, không mở rộng tình yêu. Thánh Gio-an Phao-lô II dạy rằng, con người cần lắm những chứng tá của lòng xót thương.⁸

Bốn lần sử dụng từ *mercy*

1. APV 11,4

- *The word and the concept of "mercy" seem to cause uneasiness in man, who, thanks to the enormous development of science and technology, never before known in history, has become the master*

⁵ Chẳng hạn như: (1) “Các người hãy ăn năn sám hối, để được sống” (Ed 18,32); (2) “Nếu các người không ăn năn sám hối, thì các người cũng sẽ bị chết như vậy” (Lc 13,3); (3) “Anh em hãy ăn năn sám hối vì Nước Trời đã đến gần” (Mt 3,2); và (4) “Nếu các người không ăn năn sám hối, thì các người cũng sẽ bị chết như vậy” (Lc 13,3). Dĩ nhiên, người biết “ăn năn sám hối vì Nước Trời đã đến gần” còn phải thực hiện những điều thiện thuộc các mối phúc thật của Nước Trời (x. Mt 5,1-12a).

⁶ Ga 14,27.

⁷ X. Ga 14,27-31.

⁸ X. APV 11,7.

of the earth and has subdued and dominated it (cf. Gen 1:28). (APV 11,4)

- *Le mot et l'idée de **miséricorde** semblent mettre mal à l'aise l'homme qui, grâce à un développement scientifique et technique inconnu jusqu'ici, est devenu maître de la terre qu'il a soumise et dominée (cf. Gn 1,28). (APV 11,4)*
- Từ ngữ và khái niệm "**lòng thương xót**" dường như gây băn khoăn trong con người, là những kẻ – nhờ vào sự phát triển to lớn chưa từng có trong lịch sử về khoa học và kỹ thuật – đã trở thành chủ nhân của trái đất, đã chinh phục và thống trị trái đất (x. St 1,28). (APV 11,4)

2. APV 11,5

- *This dominion over the earth, sometimes understood in a one-sided and superficial way, seems to have no room for **mercy**... (APV 11,5)*
- *Cette domination de la terre, entendue parfois de façon unilatérale et superficielle, ne laisse pas de place, sem-ble-t-il, à la **miséricorde**... (APV 11,5)*
- Đôi khi do hiểu một chiều và hời hợt, việc thống trị trái đất xem chừng không còn chỗ cho **lòng thương xót**... (APV 11,5)

3. APV 11,6

- *"...And this is why, in the situation of the Church and the world today, many individuals and groups guided by a lively sense of faith are turning, I would say almost spontaneously, to the **mercy** of God".⁹ (APV 11,6)*
- *"... Et c'est pourquoi, dans la situation actuelle de l'Eglise et du monde, bien des hommes et bien des milieux, guidés par un sens aigu de la foi, s'adressent, je dirais quasi spontanément, à la **miséricorde** de Dieu".¹⁰ (APV 11,6)*
- "... Trong hoàn cảnh của Giáo hội và thế giới ngày nay, đây là lý do tại sao nhiều cá nhân và nhóm được cảm thức đức tin sống động hướng dẫn – có thể nói gần như tự phát – đang hướng đến **lòng thương xót** của Thiên Chúa".¹¹ (APV 11,6)

⁹ GE, no. 2.

¹⁰ GE, n. 2.

¹¹ GE, số 2; MV, số 11.

4. APV 11,7

- *Furthermore, Saint John Paul II pushed for a more urgent proclamation and witness to **mercy** in the con-temporary world: "It is dictated by love for man, for all that is human and which, according to the intuitions of many of our contemporaries, is threatened by an im-mense danger. (APV 11,7)*
- *C'est ainsi que saint Jean-Paul II justifiait l'urgence de l'annonce et du témoignage à l'égard de la **miséricorde** dans le monde contemporain: "Il est dicté par l'amour envers l'homme, envers tout ce qui est humain, et qui, selon l'intuition d'une grande partie des hommes de ce temps, est menacé par un péril immense. (APV 11,7)*
- Hơn nữa, Thánh Gio-an Phao-lô II còn thúc đẩy việc công bố và đưa ra những chứng tá khẩn cấp hơn cho **lòng thương xót** trong thế giới đương đại: "Được tình yêu thúc đẩy dành cho con người, cho tất cả những gì là nhân bản và những gì – theo trực giác của nhiều người đương thời với chúng ta – đang bị mối nguy hiểm to lớn đe dọa. (APV 11,7)

Trong thực tế mục vụ

Với lòng thương xót trong thế giới đương đại, để mưu cầu bình an cho tâm hồn, là nền tảng giúp kiến tạo hòa bình thế giới, việc thực hành sứ điệp Fa-ti-ma chắc chắn không thể không hệ tại việc sống triệt để tinh thần của Thánh kinh: (1) "Các người hãy ăn năn sám hối, để được sống";¹² (2) "Nếu các người không ăn năn sám hối, thì các người cũng sẽ bị chết như vậy";¹³ (3) "Anh em hãy ăn năn sám hối vì Nước Trời đã đến gần";¹⁴ (4) "Nếu các người không ăn năn sám hối, thì các người cũng sẽ bị chết như vậy";¹⁵ và dĩ nhiên, còn phải sẵn lòng thực hiện cho thật tốt những điều thiện thuộc các mối phúc thật của Nước Trời.¹⁶

Nghĩa là, trong tin yêu phó thác, trong hiểu biết đủ đầy về Tin-Cậy-Mến là ân sủng nhưng không Chúa ban, sứ điệp Fa-ti-ma là sứ

¹² Ed 18,32.

¹³ Lc 13,3.

¹⁴ Mt 3,2.

¹⁵ Lc 13,3.

¹⁶ X. Mt 5,1-12a.

điệp dẫn đưa con người – khi bị bao mối nguy đe dọa, được thúc đẩy với tất cả những gì là tặng ân của lòng Chúa thương xót – tới một trong những trọng tâm khởi đầu hạnh phúc của Tin mừng Chúa Giê-su Ki-tô, để loan báo cho muôn dân: “Anh em hãy ăn năn sám hối vì Nước Trời đã đến gần”.¹⁷

Để kết

... trở về cùng Thiên Chúa, Đấng Giàu Lòng Thương Xót. Giống như đứa con thứ trong Tin Mừng quyết chí trở về với người cha nhân ái, sau khi đã tiêu sạch gia tài mà cha chia cho mình và lâm cảnh đói khát, không còn nơi nương tựa. Thời gian đã mất, Thiên Chúa muốn chúng ta quên đi quá khứ làm nô lệ tội lỗi và thần dữ, để hướng về tương lai tốt đẹp hơn.¹⁸

Nói tóm lại, những gì trình bày nơi đây không chỉ vì bối cảnh Mùa Chay, Mùa Phục Sinh, cũng không chỉ vì Tháng Hoa sắp đến, hay dịp kỷ niệm bách niên Đức mẹ Ma-ri-a hiện ra ở Fa-ti-ma (1917-2017), mà thật ra và đúng hơn một cách tiên quyết, còn là vì Tin mừng của Chúa Giê-su Ki-tô là Tin mừng của tình yêu-xót thương.

Thật vậy, (1) “Từ ngữ và khái niệm “lòng thương xót” dường như gây băn khoăn trong con người, là những kẻ – nhờ vào sự phát triển to lớn chưa từng có trong lịch sử về khoa học và kỹ thuật – đã trở thành chủ nhân của trái đất, đã chinh phục và thống trị trái đất (x. *St* 1,28)” (APV 11,4); (2) “Đôi khi do hiểu một chiều và hời hợt, việc thống trị trái đất xem chừng không còn chỗ cho lòng thương xót...” (APV 11,5); (3) “... Trong hoàn cảnh của Giáo hội và thế giới ngày nay, đây là lý do tại sao nhiều cá nhân và nhóm được cảm thức đức tin sống động hướng dẫn – có thể nói gần như tự phát – đang hướng đến lòng thương xót của Thiên Chúa”¹⁹ (APV 11,6); (4) “Hơn nữa, Thánh Gio-an Phao-lô II còn thúc đẩy việc công bố và đưa ra những chứng tá khẩn cấp hơn cho lòng thương xót trong thế giới đương đại: “Được tình yêu thúc đẩy dành cho con người, cho tất cả những gì là nhân bản và những gì – theo trực giác của nhiều người đương thời với chúng ta – đang bị mối nguy hiểm to lớn đe dọa” (APV 11,7).

11-4-2017

GTHH

¹⁷ Mt 3,2.

¹⁸ Bùi và Đỗ, *Thư Mục vụ Mùa Chay-Phục Sinh 2017*, số 4.

¹⁹ GE, số 2; MV, số 11.

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 5/2017 CỦA TGP VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự thánh lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ (số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM); Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/05/2017; Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, Linh hướng PT Cursillo Tgp Sài Gòn.
- Ngày 12/05/2017; Chủ Tế: **LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh Xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CDLCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 19/05/2017; Chủ Tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phụng**, OP, GX Mân Côi, hạt Gò Vấp.
- Ngày 26/05/2017; Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Hà Nội (49/7, Thống Nhất, P.13, Q.Gò Vấp), lúc 15h, ngày 04/05 (Thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM Đa Minh Đình Ngọc Lễ**, Chánh Xứ Hà Nội.
- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3, TP.HCM), lúc 17g, ngày 04/05 (Thứ Năm ĐT). Chủ Tế: **LM FX Nguyễn Ngọc Thu**, Linh hướng CDLCTX hạt Tân Định.
- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g, ngày 06/05 (Thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CD.LCTX hạt Hóc Môn.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú): Lúc 15g00, ngày 02/5 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện Tôn Kính LCTX

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 03/2017

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ.LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Anna Lê Thị Lan, Giáo xứ Lạng Sơn.
2. Maria Bùi Thị Soạn, Giáo xứ Hà Đông.
3. Anna Lê Thị Lan, Giáo xứ Hà Nội.
4. Lh. Phanxicô Hoàng Công Nguyên, Giáo xứ Bắc Dũng.
5. Giuse Nguyễn Đình Trí, Giáo xứ Hợp An.

HẠT HỌC MÔN:

1. Gioan.B Vũ Văn Bắc, Giáo xứ Tân Hưng

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO VIỆC BÁC ÁI

1. Chị Maria Lê Thị Thịnh, BCH CĐ.LCTX hạt Tân Định: 1.000.000đ

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CỐ ĐỆNG VIỆC TÔN SÙNG LCTX

1. Anh Phan Tâm, Giáo xứ Xuân Mỹ, GP Xuân Lộc: 20 Tượng Chúa TX (1m).

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP "QUỸ HỖ TRỢ BỮA ĂN CHO CÁC EM HỌC GIÁO LÝ" GIÁO ĐIỂM AN THỜI ĐỒNG

1. Một người (dấu Tên) thuộc CĐ.LCTX Giáo xứ An Nhơn, hạt Xóm Mới; 500.000đ.
2. CĐ.LCTX Giáo xứ Lạng Sơn, hạt Xóm Mới: 400.000đ
3. Chị Trinh, Giáo xứ Thánh Giuse, hạt Gò Vấp: 500.000đ

BÁC ÁI MÙA CHAY

1. Một người (dấu Tên): 200.000đ
2. CĐ.LCTX Giáo hạt Gia Định: 5.000.000đ
3. CĐ.LCTX Giáo xứ Châu Bình, hạt Thủ Đức: 6.200.000đ
4. CĐ.LCTX Giáo xứ Tam Hà, hạt Thủ Đức: 3.820.000đ

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ.Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân, nguyện xin Thiên Chúa Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

THAM DỰ ĐẠI LỄ KÍNH LCTX GP THANH HÓA

Nhận lời mời của Cha Đặc trách Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận Thanh Hóa, ngày 18/4/2017, chúng tôi (2 thành viên) đại diện Ban chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn, lên đường đến tham dự Đại lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót của CĐ.LCTX Gp Thanh Hóa.

Theo chương trình, anh FX Nguyễn Hồng Phước, Trưởng BCH CĐ LCTX Gp Thanh Hóa đón chúng tôi tại sân bay Thọ Xuân, sau đó hướng dẫn chúng tôi đi thăm một giáo xứ ở vùng sâu vùng xa huyện

Yên Định, nhưng vì giờ khởi hành tại sân bay Tân Sơn Nhất trễ cả giờ đồng hồ nên chương trình đi thăm không thực hiện được.

17g30, chúng tôi có mặt tại Tòa Giám Mục Gp Thanh Hóa và được Ban Tổ chức bố trí nghỉ đêm tại đây. 18g00, tham dự bữa ăn họp mặt thân mật với Ban tổ chức Đại lễ. Trong buổi gặp gỡ này có sự hiện diện của Đức Cha Phêrô Trần Đình Tứ, nguyên GM Gp Phú Cường, Cha Giuse Phạm Văn Quế, Đặc trách CD LCTX Gp Thanh Hóa, Quý Cha, và đầy đủ các thành viên trong BTC Đại lễ.

Sự đón tiếp của Cha Đặc trách và Ban tổ chức Đại lễ đối với khách mời hết sức nhiệt tình, chu đáo và thân mật, thể hiện đúng ý nghĩa khẩu hiệu mà chúng tôi đọc được ở Tòa Giám mục: *"Mỗi vị khách là một hồng ân"*.

GP Thanh Hóa gồm 7 hạt. Hiện cả 7 hạt đều đã có Cha linh hướng và Ban chấp hành hạt.

Đại lễ năm nay được tổ chức trong bối cảnh Giáo phận hân hoan kỷ niệm 85 năm ngày thành lập Giáo phận Thanh Hóa, chắc chắn sẽ mang lại nhiều ý nghĩa với mọi người.

Đúng 8g00 ngày 19/4/2017, chương trình Đại lễ bắt đầu. Sau phần giới thiệu và chào mừng quan khách, Cộng đoàn bước vào phần lần chuỗi kinh Thương Xót. Hàng ngàn người cùng cất vang lời cầu xin cho chính mình và toàn thế giới: **VÌ CUỘC KHỔ NẠN ĐAU THƯƠNG CỦA CHÚA GIÊSU KITÔ – XIN CHA THƯƠNG XÓT CHÚNG CON VÀ TOÀN THẾ GIỚI.**

Kết thúc chuỗi kinh là phần chào đón Đoàn Đồng tế tiến ra từ sân Tòa Giám Mục lên lễ đài trong khuôn viên nhà thờ Chính tòa (nhà thờ Chính tòa và Tòa Giám Mục chỉ cách nhau bởi con đường khoảng 10 mét). Với hai hàng rào người rất dài, cộng thêm những âm thanh vang dội chào đón của Đội trống, tạo thành bầu khí hết sức sôi động và trang nghiêm của một ngày hội tôn giáo.

8g45, Đức cha chủ tế làm phép khoảng 3000 linh ảnh CTX, sau đó Ngài dâng hương trước kiệu LCTX, bắt đầu phần rước kiệu. Kiệu Linh tượng CTX được cung nghinh dọc theo chu vi bờ hồ (Trước mặt nhà thờ Chính Tòa, chu vi khoảng 600 mét).

9g15, Thánh lễ bắt đầu, Đức Cha Phêrô Trần Đình Tứ chủ tế. Đồng tế có Cha Đại diện Giám Quản Gp Thanh Hóa, Cha Đặc trách CĐ LCTX Gp Thanh Hóa và 38 Linh mục gồm: Quý Cha Đặc trách CĐ.LCTX cấp Hạt, cấp Xứ và quý Cha đến từ nhiều nơi, cùng với hơn 5000 Hội viên đến tham dự Thánh lễ, trong đó, nhiều người đến từ các miền núi xa như người Dân tộc Mường, Thượng, Thái và H' Mông. Tất cả đều mang trang phục bản địa, màu sắc rất đẹp, góp phần vào sự phong phú và hoành tráng của buổi Lễ.

Trong bài giảng lễ, Đức Cha chủ tế nói về sự hiện diện của LCTX đối với nhân loại. Thời Cựu ước, mỗi khi con người phản bội Thiên Chúa, Ngài thường sai các ngôn sứ đến để cảm hóa, dẫn đưa con người trở về vòng tay yêu thương của Ngài. Thời Tân Ước, có rất nhiều dụ ngôn được chính Chúa Giêsu mạc khải, để con người có thể đến được với LTX của Chúa.

Tưởng cũng nên nhắc lại, vào ngày tổ chức Đại lễ, thời tiết rất nóng bức, theo dự báo của cơ quan khí tượng, nhiệt độ ngoài trời có lúc có thể lên tới 38 độ. Nhưng rạng sáng trước ngày diễn ra Đại lễ, trời đổ cơn mưa rất lớn, tạo sự mát mẻ, dễ chịu cho mọi người. Thời tiết cũng đã góp phần tạo thuận lợi cho mọi người tham dự Đại lễ.

Thánh lễ kết thúc lúc 10g30 sau phép lành với ơn toàn xá của Đức Cha chủ tế.

Sau Thánh lễ, Ban tổ chức phát 4.000 phần ăn cho Hội viên đến tham dự.

BTT CĐ LCTX TGP

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO XỨ TÂN VIỆT BẮC ÁI MÙA CHAY 2017

Để chuẩn bị Mừng Đại lễ Lòng Chúa Thương Xót, được phép Cha Chánh xứ Đa minh, Cộng đoàn LCTX giáo xứ Tân Việt đi thăm và chia

sẻ bác ái tại Giáo xứ Thanh An, tỉnh Bình Phước (đồng bào dân tộc Stieng) do Cha Martino Nguyễn Việt Anh Dũng phụ trách.

Sự hưởng ứng nhiệt tình từ cộng đoàn khiến công việc đây thuận lợi. Từ những đồng tiền gom góp mỗi ngày, đến những đóng góp chia sẻ từ những người thân, bạn bè. Từ những hy sinh dành dùm quà bánh, đến những vui chơi giải trí, tất cả được cộng đoàn chung tay góp nhặt cho chuyến bác ái mùa chay này.

5g sáng ngày 27/3/2017, trên chuyến xe 45 chỗ, Cha, con cùng lên đường. Quãng đường dài hơn 100 cây số đủ để chúng tôi dâng lên Chúa chuỗi kinh Mân Côi, cầu cho mỗi người trong mọi thành phần dân Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, dẫn đưa và chỉ dạy chúng tôi những việc cần làm. Lời kinh hoà tiếng hát như làn hương trầm trong buổi sớm khiến lòng chúng tôi dâng tràn niềm bình an.

Sau khi ăn lót dạ, chúng tôi phân công những việc cần làm, và tiếp đến những sinh hoạt nhẹ nhàng, mang lại nụ cười, tiếp sức cho những công việc vất vả sắp tới.

9g30, chúng tôi đến nơi. Khung cảnh yên bình, không khí mát rượi của đồng quê làm chúng tôi tỉnh táo hơn.

100 cây số đủ ngăn cách giữa thành phố và miền quê. Đến đây chúng tôi tận mắt chứng kiến cảnh sống thiếu thốn của những người ở vùng xa. Có thể chúng tôi chỉ mang đến cho Họ một nụ cười, một lời hỏi han khi tiếp xúc. Có thể những phần quà chỉ là muối bỏ bể so với những khó khăn mà họ phải chịu. Những hình ảnh này giúp chúng tôi nhìn lại chính mình với những ân huê Chúa ban. Và điều duy nhất chúng tôi có thể làm là dâng lên Lòng Thương Xót của Chúa những khó khăn của Họ, phó thác những con người vẫn được Chúa xót thương. Chúa sẽ quan phòng những điều tốt đẹp nhất cho Họ dưới sự chăm sóc của vị Mục tử trẻ trung đầy nhiệt huyết, hết lòng lo lắng cho Đoàn chiên.

Cha chánh xứ cùng chúng tôi dâng Thánh lễ tạ ơn, tạ ơn Lòng Thương Xót của Chúa đã xót thương đến chúng tôi, tạ ơn Chúa vì những điều kiện Chúa đã ban cho chúng tôi được thể hiện lòng thương xót của Chúa với những anh chị em đang khó khăn, tạ ơn vì những cảm nhận Chúa cho chúng tôi được thấy. Của lễ chúng tôi dâng lên bàn thờ là tấm lòng sám hối ăn năn, là những tình yêu thương chúng tôi đã nhận.

Vinh sơn Trần văn Đầu

CUNG TIẾN NGÀN HOA

Tháng hoa 2017

Jos. Hương Quê

Trọn tình con thảo kính dâng
Mẹ đây ơn phúc trung trinh xác hồn
Maria Mẹ suối nguồn
Một lời dịu ngọt khiêm nhường “Xin vâng”
Bao la nguồn cội hồng ân
Đình cao Cứu chuộc hiệp thông Ngôi Lời
Dựng mùa Xuân mới sáng tươi
Thánh Thần bảo trợ rạng ngời ý Cha
Mặt trời công chính chói lòa
Ấm lòng nhân thế, xóa nhòa giá băng
Tỏa hương nhân ái trong ngàn
Chở che nường nấu tội nhân lỡ lầm
Dắt dìu thống hối canh tân
Đem về mạch sống vĩnh hằng trường sinh
Mẹ nơi vương quốc quang vinh
Long lanh diễm lệ xót tình thương xem
Đoàn con cát bụi mọn hèn
Thành tâm dâng Mẹ ngàn muôn hoa lòng:
Kính dâng lên Mẹ đóa Hồng
Tình yêu nhiệt huyết quyết tâm chăm làm
Kính dâng lên Mẹ hoa Vàng
Điện cung châu ngọc kho tàng Nước Cha
Dâng Mẹ Đỏ thắm ngàn hoa
Lòng son dạ sắt chan hòa đức tin
Dâng hoa tim tím vững bền
Khiêm nhu chân thật vẹn tuyền mến yêu
Những bông Huệ trắng mỹ miều
Xác hồn thanh tịnh diễm kiều vị tha
Tâm thành cung tiến ngàn hoa
Mẹ là tất cả bao la ân hồng.

DIỄN ĐÀN

ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT 2017

Giuse Phạm Đình Vinh

Trong cuộc sống, không ai không chịu sự chi phối bởi quy luật muôn thuở: Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Con người sinh ra, lớn lên, rồi lão hóa dần theo thời gian, sau cùng là phải chết. Chính vì thế, các vua chúa thời xưa đã bỏ biết bao tâm huyết để cố đi tìm cho được loại thuốc “chống lại sự chết” – nghĩa là làm cho con người sống muôn đời, nhưng tất cả đều... “bó tay”.

Đối với người tin vào Chúa Giêsu Kitô, cái chết chỉ là điểm khởi đầu cho sự sống vĩnh cửu. Và muốn được hưởng sự sống vĩnh cửu, con người cũng cần phải tìm cho mình một phương cách để “chống lại cái chết” – tức là tiêu diệt tội lỗi, nguyên nhân gây ra cái chết cho con người.

Linh mục George W. Kosicki, C.S.B., trong quyển “Thần Dược Lòng Chúa Thương Xót” (chuyển ngữ: LM Matthias M. Ngọc Đính, C.R.M.), đã liệt kê ra mười hai chứng tật thường gặp, làm cho con người phải chết. Cha đã giới thiệu một loại thần dược cung cấp những phương thuốc đặc trị cho những chứng tật này, đó chính là LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT (LCTX). Chị thánh Faustina cũng đã xác quyết điều này: “*Chúa Giêsu là **thần dược** cho tất cả*” (NK số 447).

Lòng Thương Xót của Chúa đã có từ khi Ngài tạo dựng nên con người. Thời Cựu Ước, mỗi khi dân Chúa gặp nguy khốn, Thiên Chúa thường phái những ngôn sứ đến để dẫn đưa dân Ngài về đường ngay nẻo chính. Thời Tân Ước, Lòng Thương Xót được biểu lộ rõ nét và trọn vẹn nhất qua hình ảnh Đức Giêsu Kitô.

Chúa Giêsu đã chỉ ra bảy phương thế để con người có thể tiếp cận Lòng Thương Xót của Ngài. Một trong những phương thế đó chính là Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót. Đây là Đại lễ hết sức trọng đại của Giáo hội Công giáo toàn cầu, được cử hành vào Chúa nhật sau Lễ Phục Sinh. Ngày lễ này do chính Chúa Giêsu yêu cầu: “*Ta*

ước ao có một lễ kính thờ Lòng Thương Xót của Ta... vào Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh; Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Ta”(NK số 49).

Thánh GH Gioan Phaolô 2 đã mô tả về ngày Lễ Kính LCTX như sau: *"Theo một cách đặc biệt, đây là ngày Chúa Nhật dành để tạ ơn về lòng thương xót mà Thiên Chúa đã tỏ ra cho chúng ta trong suốt mầu nhiệm Phục Sinh của Ngài”*.

Vào ngày Lễ Kính này, tất cả mọi cánh cửa về ơn huệ của Thiên Chúa sẽ được mở rộng ra cho tất cả. Để nhận được hồng ân đặc biệt này, Thánh nữ Faustina cho biết cần phải có sự chuẩn bị thật tốt: *"Chúa truyền cho tôi phải đọc chuỗi kinh này (kinh Thương Xót) trong một tuần Cử nhật trước đại lễ LCTX, bắt đầu từ Thứ Sáu Tuần Thánh. Với tuần Cử nhật này, Ta sẽ ban mọi ân sủng có thể cho các linh hồn”*(NK số 769).

Thế theo lời dạy của Đức Giêsu, các đoàn viên Cộng đoàn LCTX TGP Sài Gòn, trước khi bước vào Đại lễ, đã thực hiện Tuần Cử Nhật từ Thứ Sáu Tuần Thánh, 14/4/2017, tại nhà thờ Huyện Sỹ.

Đại lễ kính LCTX năm nay diễn ra vào Chúa nhật 2 Phục Sinh, 23/4/2017, và là lần thứ 10 được tổ chức tại quảng trường Trung tâm Mục vụ TGP Sài Gòn.

Thời tiết Sài Gòn hiện đang trong mùa nắng nóng, nhưng trước giờ khai mạc, trời đổ cơn mưa nhẹ, nhiệt độ ngoài trời giảm đi rõ rệt, góp phần thuận lợi cho Ban tổ chức lẫn người tham dự Đại lễ.

14g30, chương trình bắt đầu bằng lời chào của người dẫn chương trình, Sœur Lucia Cao Thị Xuân Trang, OP. Tiếp theo, đội kèn tây giáo xứ Gò Mây tấu bài "Hành Trang Người Trẻ" và hồi trống vang dội của đội trống giáo xứ Tân Thái Sơn. Kết thúc phần khai mạc là điệu múa minh họa bài hát "Hãy Có Lòng Thương Xót Như Chúa Cha" do 9 Sœur Dòng Đa Minh Tam Hiệp biểu diễn.

15g00, Cộng đoàn bước vào giờ kinh Thương Xót. Đúng 3 giờ chiều, một giờ rất quen thuộc và hàm chứa nhiều ý nghĩa với người Kitô. Giờ mà Chúa Giêsu đã hứa một cách chắc chắn: *"Ta nhắc cho con nhớ rằng mỗi khi nghe đồng hồ điểm ba giờ, con hãy chìm mình hoàn toàn trong Lòng Thương Xót của Ta để thờ lạy và tôn vinh... Vì vào giờ phút ấy, lượng tình thương được mở ra cho mọi linh*

hồn... Đó là giờ ân sủng cho toàn thế giới – Lòng Thương Xót vinh thắng phép công thắng” (NK 1572).

Chuỗi kinh Thương Xót có tầm mức hết sức quan trọng và cần thiết cho Kitô hữu. Vì thế, trong nhật ký Thánh nữ Faustina, Chúa Giêsu đã nói với các Linh mục của Ngài: *"Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi. Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Ta"* (NK 687).

Sau 30 phút, Cộng đoàn kết thúc chuỗi kinh Thương Xót bằng lời tuyên tín qua bài hát "Chúa Giàu Lòng Xót Thương".

Chương trình được tiếp nối với tiểu phẩm "Lòng Thương Xót của Chúa trên những thảm họa môi trường", do Quý Sœur Dòng Con Đức Mẹ Mân Côi Chí Hòa và các thiếu nhi giáo xứ Tân Phước trình diễn. Kịch bản dàn dựng rất công phu, với gần 150 vai diễn, tạo thành vở diễn ngoạn mục hoành tráng, gồm 3 phần:

– Mặc dù Thiên Chúa đã cảnh cáo, nhưng con người vẫn tiếp tục phạm tội, không chịu sám hối, thậm chí phản bội Thiên Chúa để tôn thờ các ngẫu tượng. Và trời nổi cơn giông tố, nhận chìm họ trong cơn lụt Đại hồng thủy.

– Ngày nay, con người đang liên tiếp gây ra những thảm họa thiên nhiên, những thảm họa môi trường xã hội, như nạn phá thai, nạn buôn người, khủng bố,... Những giá trị cao cả như lòng nhân ái, sự chân thật, lòng chung thủy, và cả những giá trị nhân bản đang bị hạ thấp, xói mòn,... Thế giới này nếu cứ bị tội lỗi tràn ngập thì chắc chắn sẽ tự huỷ diệt, con người sẽ phải chết vì những tội lỗi mình đã phạm.

– Chính vì thế, con người phải chạy đến với Chúa, càng sớm càng tốt, nhưng phải thật lòng sám hối và tin tưởng tuyệt đối vào Lòng Xót Thương của Chúa.

Đại lễ năm nay vui mừng đón nhận sự hiện diện của Linh mục Thừa Sai LTX Giuse Đào Nguyên Vũ. Phần chia sẻ của Cha bắt đầu với cách đặt vấn đề: Chúa có thực sự thương xót con không? Nếu Chúa thương xót con người thì con bị bệnh, Chúa phải chữa lành; con đau khổ, Chúa phải lau sạch nước mắt, con bất hạnh, Chúa phải làm cho con sung sướng. Nhưng, Thiên Chúa là ai?

Cha Giuse trả lời: Là Đấng chấp nhận chịu đóng đinh, chấp nhận chịu treo trên thập giá, chấp nhận chịu chết để dẫn đưa chúng ta thoát khỏi sự đau khổ ở đời này. Do đó, việc tôn sùng LCTX không có nghĩa là sẽ đạt được mục đích không bệnh tật, không gặp đau khổ, không gặp thất bại, nhưng làm sao để những đau khổ này trở thành khí cụ của LTX.

Đề cập Bí tích Hòa Giải, Cha nhắc lại lời ĐTC Phanxicô: *"Bí tích Hòa Giải không phải là chiếc máy giặt. Mà ở nơi đó, Thiên Chúa muốn hướng con người đến sự công bằng"*.

Sứ điệp LTX mà Chúa Giêsu gửi đến cho thánh Faustina phải là sứ điệp khởi đi từ cuộc sống hàng ngày.

Trong quyển sách "Danh Ngài là Thương Xót", một nhà báo đặt câu hỏi với ĐTC Phanxicô: *"Nếu bảo LTX cần phải có trải nghiệm, thì làm sao có thể dạy cho các em nhỏ trong gia đình hiểu về LTX?"*. ĐTC trả lời: *"Hãy nói với các em về Chúa, giúp cho các em làm quen với những câu chuyện của Tin mừng, mà ở trong Tin mừng đó, Thiên Chúa mạc khải tình yêu vô biên và vô điều kiện cho con người. Hãy làm gương cho các em bằng chính đời sống xót thương của mỗi người"*.

Khi ban hành Thư Chung chủ đề Mục vụ Gia đình cho ba năm (2016-2019), Giáo hội Công Giáo Việt Nam muốn nhắc cho chúng ta nhớ đức tin là hành động chứ không phải lời nói. LTX phải được diễn tả bằng cách sống chứ không bằng khẩu hiệu.

Chúng ta hãy đón nhận sứ mạng trở thành LTX cho thế giới. Không cần phải làm những việc vĩ đại, làm những việc nho nhỏ trong cuộc sống hàng ngày thôi. Sống được như vậy, chúng ta sẽ giảm được những cơ hội phạm tội, chúng ta mới có thể học cách quan tâm đến người khác và nhất là mỗi một ngày, khi thức dậy, chúng ta mới cảm thấy niềm vui, ngày hôm nay, Chúa đã cho con gặp gỡ biết bao nhiêu người để giới thiệu về Chúa.

Tiếp theo là phần chia sẻ của Cha Ernest, Tổng linh hướng CĐ LCTX TGP SG, với đề tài: *"Lòng Chúa Thương Xót giúp chúng ta có con tim giống Chúa"*.

Khi đến với LCTX, con người đi theo nhiều hướng khác nhau. Nhóm thứ nhất, phổ thông hơn, thường tụ nhau để đọc kinh LCTX. Nhóm tiếp theo chạy đến LCTX để xin chữa bệnh. Thế nhưng cũng

có người chạy đến LCTX để xin ơn tha tội. Cũng có khi người ta chạy đến LCTX vì gia đình gặp nhiều trắc trở. Nói chung, chúng ta chạy đến LCTX để mong được Chúa Thương Xót. Thực ra không có gì sai lầm khi chúng ta chạy đến để xin Chúa chữa lành hồn, xác.

Và Cha dùng hình ảnh Đức Giêsu Kitô để diễn giải về LTX. Chúa Giêsu đã mạc khải tình thương đến với con người, bao gồm tất cả những gì làm thành nhân tính của con người. Tình thương này càng nổi bật hơn cả khi tiếp xúc với đau khổ, với bất công, với nghèo khó... Do đó, theo ngôn ngữ Thánh Kinh, các cách thức và những lãnh vực nào tình thương được biểu lộ, được gọi là "lòng thương xót". Thế nhưng cũng không ít người hiểu lầm về LCTX. Có người cho rằng, giờ thì khỏe rồi, cứ phạm tội thoải mái vì Chúa lúc nào cũng tha thứ. Điều đó đúng không?

Thiên Chúa Cha sẵn sàng tha thứ cho tâm hồn thành tâm sám hối, nhưng vấn đề thống hối lại là vấn đề của chúng ta.

Đừng hiểu lầm rằng LCTX chỉ dừng lại ở chỗ tha thứ, mà LCTX còn mời gọi chúng ta vươn lên. Câu chính yếu mà Chúa Giêsu muốn nói với chúng ta vẫn là lời mời gọi "nên hoàn thiện như Cha trên trời" (Mt 5:48).

17g00, anh Gioan B. M. Nguyễn Thế Vịnh, Trưởng BCH CĐ LCTX TGP, thay mặt Cộng đoàn dâng lên Chúa những ý nguyện xin khẩn.

17g05, đoàn rước kiệu LCTX và đoàn đồng tế tiến lên lễ đài. Thánh lễ bắt đầu. Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm, giám mục GP Mỹ Tho, chủ tế. Đồng tế có Cha Tổng Linh Hướng Ernest Nguyễn Văn Hưởng và 13 linh mục. Có khoảng 7.000 người đến tham dự Đại lễ.

Trong bài giảng, Đức Cha chủ tế nói: *"Đại lễ năm nay được cử hành trong bối cảnh của năm Mục vụ Gia đình, vì thế, tôi muốn chia sẻ với anh chị em một vài suy nghĩ về Lòng Thương Xót của Chúa trong mối liên hệ với đời sống gia đình của mỗi chúng ta"*.

Hầu như những mạc khải về LTX luôn gắn liền với đời sống gia đình, kinh thánh dùng những kinh nghiệm và hình ảnh của đời sống gia đình để diễn tả, để công bố về LTX của Thiên Chúa.

Sách Hôsê vận dụng tình yêu vợ chồng để nói về LTX qua câu chuyện tiên tri Hôsê. Sách Isaia thì diễn tả LTX của Chúa bằng tình

cảm yêu thương vô bờ bến của người mẹ đối với người con: *"Có người mẹ nào có thể quên đứa con mà bà cứ mang 9 tháng, mà giả sử như người mẹ đó có quên con đi nữa, thì Ta, Ta không quên người đâu"*.

Trong Tân ước, có rất nhiều dụ ngôn thể hiện LTX của Chúa. Dụ ngôn "Người Con Hoang Đàng" diễn tả cách hành xử của người cha nhân từ đối với đứa con tội lỗi, vượt ra ngoài sự tưởng tượng của con người.

Tại sao Kinh thánh lại vận dụng hình ảnh về đời sống gia đình để nói về LTX của Chúa. Vì gia đình là môi trường, là nơi chúng ta cảm nghiệm về tình yêu và LTX sớm nhất, bền bỉ nhất và là một tình yêu đích thực nhất, một tình yêu cho đi không tính toán. Anh chị em quy tụ nơi đây để cử hành Thánh lễ Tôn vinh LCTX, chúng ta được mời gọi để sống LTX bắt đầu từ chính gia đình mình.

Thư của HĐGMVN gửi các gia đình trong năm Mục vụ Gia đình, lấy ý tưởng của Thánh GH Gioan Phaolô 2, Ngài vận dụng dụ ngôn "Ngày Phán Xét Chung" để áp dụng vào đời sống gia đình. Thánh Gioan Thánh Giá nói: *"Kết thúc cuộc đời này, chúng ta sẽ bị xét xử bởi tình yêu"*.

Về sự bình an đích thực, Đức Cha chia sẻ: *"Bài Tin mừng hôm nay thuật lại việc Chúa Giêsu hiện ra chúc bình an cho các tông đồ, sau đó Người cho các ông xem dấu đinh ở tay và vết thương ở cạnh sườn của Người. Điều này chứng tỏ sự bình an đích thực là sự bình an xuyên qua thập giá, xuyên qua hy sinh và từ bỏ"*.

Đức Cha kết thúc bài giảng bằng câu nói rất ngắn: **"Hãy bắt đầu sống LTX từ chính gia đình của mình"**.

Trước khi kết lễ, Đức cha chủ tế làm phép ảnh LCTX và ban phép lành toàn xá mà Giáo Hội cho phép trong ngày đại lễ này.

Thánh lễ kết thúc, dấu ấn LCTX được thể hiện nơi từng người.

Xin mượn lời dặn dò của Đức Cha chủ tế trong bài giảng hôm nay để thay cho lời kết: *"Ước gì buổi quy tụ đông đảo trong Thánh lễ hôm nay không chỉ là hình thức biểu dương, mà trở thành một động lực thúc đẩy mỗi chúng ta, mỗi gia đình, để xây dựng gia đình mình thành nơi thể hiện LTX, nơi làm chứng và loan báo LTX của Chúa cho mọi người"*.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn chân thành cảm ơn:

- Đức Tổng Giám Mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng GM TGP TP. HCM.

- Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm, Giám mục Gp Mỹ Tho.

- Cha Tổng Đại diện Inagtiô Hồ Văn Xuân.

- Cha Tổng Linh Hưởng Ernest Nguyễn Văn Hưởng.

- Cha Giám đốc và Quý Cha TTMV Tgp TP. HCM.

- Cha Giám đốc, Quý Cha và Quý Thầy ĐCV T.Giuse Sài Gòn.

- Cha Giuse, Thư ký UB Di Dân – HĐGM VN - LM Thừa sai LTX.

- Cha Fx. Bảo Lộc, Giám học TTMV TGP TP. HCM.

- Cha Giuse Hạt trưởng hạt Phú thọ.

- Quý Cha Dòng Mẹ Chúa Cứu Chuộc.

- Quý Cha đồng tế.

- Cha Trưởng ban, Sr Têrêsa và Ban MV Truyền thông Tgp.

- Quý Soeur Dòng Thánh Phaolô thành Chartres.

- Sr. Lucia Cao Thị Xuân Trang và Quý Sr. Dòng Đa Minh Tam Hiệp.

- Quý Soeur Dòng Con Đức Mẹ Mân Côi và Giáo dân Gx Tân Phước.

- Ủy Ban Nhân Dân TP.HCM - Ban Tôn Giáo Thành Phố - Ủy Ban Nhân Dân Quận I - Ủy Ban và Công An Phường Bến Nghé.

- Tổng C.ty Tân Hiệp Phát - Tập đoàn Đông Phương - C.ty Tín Thành - C.ty Âm thanh, ánh sáng Xuân Đức - Cty Văn Hoa Việt.

- Hướng Đạo Công Giáo TGP - Liên đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể TGP - Gia đình Khôi Bình TGP - Ca đoàn Tổng hợp - Đội trống Giáo xứ Tân Thái Sơn - Đội kèn tây Giáo Xứ Gò Mây - Phòng khám Đa khoa Thánh Mẫu - Ca sỹ Ngọc Mai - ca sỹ Gia Ân.

- Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Đại lễ.

Tất cả đã góp phần vào thành công của Đại lễ. Nguyện xin Thiên Chúa tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức cha, Quý Cha, Quý Tu sĩ và mọi người.

Hẹn gặp lại ở Đại lễ 2018.

ĐẠI HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Maria Mỹ Ánh

CDLCTX-GX Hòa Bình-Gò vấp

Trời Sài Gòn nắng nóng hơn tuần nay. Cái nóng gay gắt của tháng Tư.

Hôm nay, Chúa nhật II Phục Sinh, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) các Giáo xứ trong TGP SG sẽ về TTMV – TGP dự Đại hội kính trọng thể LCTX. Giáo xứ Hòa Bình chúng tôi đã có mặt tại Nhà thờ Hòa

Bình - Nguyễn Kiệm lúc 13g30, để đúng 14g khởi hành.

May sao lúc 11g30 trời bỗng tối sầm, mây đen kéo về rất nhanh và một cơn mưa lớn trút xuống vội vã, tới 13g thì ngưng hẳn. Không khí dịu hẳn xuống. Chúng tôi lên đường vui vẻ và háo hức tiến về TTMV.

Tới nơi đã có rất nhiều xe và rất nhiều người. Những hàng ghế được xếp ngay ngắn chiếm hết quảng trường rộng lớn của TTMV, số ghế trống chỉ còn 2/3. Chúng tôi cũng nhanh chóng tìm cho Đoàn mình một chỗ để ngồi cùng nhau.

Một giọng nói vô cùng êm ái và truyền cảm của Soeur giới thiệu chương trình cuốn hút người nghe. Thật dịu dàng cho một không khí nóng bức như thế này. Hồi trống hào hùng vang lên để chuẩn bị cho giờ cầu nguyện tôn sùng LCTX lúc 3g - Giờ Tử Nạn. Sau giờ kinh nguyện là lớp diễn nguyện của quý Sr Dòng Con Đức Mẹ Mân Côi và Thiếu nhi GX Tân Phước: Đoàn diễn nguyện đã diễn lại lụt Đại Hồng Thủy thời Noe, những con vật lên tàu được các em đóng thật dễ thương, mũm mĩm. Vở diễn như muốn nói: Thời đại hôm nay cũng đang có các đại lụt nhấn chìm mọi thứ, HỦY DIỆT ĐỜI SỐNG TÂM LINH, ĐỜI SỐNG XÃ HỘI, ĐỜI SỐNG THIÊN NHIÊN. Nhưng con người đã cậy dựa, van xin LTX của Chúa, để cây lại đâm chồi, cho một cuộc sống mới trong Đức Kitô Phục Sinh qua bài múa diễn nguyện của các Sr quá đẹp và nhuần nhuyễn, hai màu áo hồng, xanh cứ quyện vào nhau tạo thành những bức tranh đẹp tuyệt.

Vở diễn cũng mời gọi con người hãy tỉnh thức và bảo vệ, yêu quý thiên nhiên, bảo vệ địa cầu xinh đẹp Thiên Chúa đã tạo nên cho chúng ta.

CHIA SẺ VỀ LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

- LM Giuse Đào Nguyên Vũ, SJ (Dòng Tên)-LM Thừa Sai của LTX. Cha chia sẻ: Dù Năm Thánh đã đóng lại, nhưng TRÁI TIM LTX thì luôn rộng mở. Năm nay đã là năm thứ 16 kính LTX được Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II thiết lập ngày 30.04.2000 và ngài về với Chúa ngày 27.04.2014, đúng vào ngày Chúa nhật kính LCTX. Đức Giáo Hoàng Phanxico – được gọi là Giáo Hoàng của LTX - đã mở cửa NĂM THÁNH LCTX, kết thúc vào năm 2016. Đức Giáo Hoàng đã tuyên bố: “Nhân loại sẽ không kiếm được sự bình an nếu không hoàn toàn tin vào LTX CỦA CHÚA”. Chúa chúng ta là ai? Là Đấng chịu tất cả mọi đau khổ của cuộc đời. LTX là sức mạnh của TÌNH YÊU. Lòng Thương Xót khác lòng trắc ẩn. Lòng trắc ẩn là cảm xúc nhất thời, như xót xa trước hoàn cảnh khốn cùng của một ai đó, giúp cho họ thứ gì có thể đem lại cho họ chút ủi an như cơm áo gạo tiền... và sau đó mình quên họ... Còn LTX là LINH DƯỢC CHỮA LÀNH nỗi đau phần hồn, và cả đời sau của họ.

Cha cũng đề cập đến tội và Bí Tích Hòa Giải. Đức Giáo Hoàng Phanxico nói: Bí Tích Hòa Giải không phải là cái máy giặt, giặt sạch một cái áo bẩn trở nên trắng tinh, mà đòi hỏi ở sự trả lễ công bằng như ông Da-kêu, phải đền bù tội lỗi. Và ĐỨC TIN là phải HÀNH ĐỘNG, là phải LÊN ĐƯỜNG, phải làm một cái gì đó chứ không im lặng, không chọn chỗ tốt để nghỉ ngơi an nhàn.

- LM Giuse Ernest Nguyễn Văn Hưởng – Tổng linh hướng CĐ LCTX TGP-SG chia sẻ về đề tài: LTX CỦA CHÚA GIÚP CHÚNG TA CÓ MỘT TRÁI TIM NHƯ CHÚA.

Giúp chúng ta thoát ra khỏi cái chật hẹp của ý nghĩ. Thoát ra khỏi tính ích kỷ vốn sẵn có trong con người. Cần trọng trong việc tôn sùng LTX, đừng biến LTX của Chúa như bất cứ thứ gì như vật chất của thế gian để lợi dụng theo kiểu người phàm: Mang lễ, lời cảm tạ được khắc đẹp để để dưới chân Chúa. Không, LTX của Chúa mời gọi ta dành LTX cho anh chị em mình.

Cuối bài chia sẻ là bài hát Tâm Tình Ca 3 với giọng hát thật tình cảm, Cha đem đến cho mọi người sự ấm áp của Tình Chúa dành cho con cái của Người.

Sau khi anh Gioan B. M. Nguyễn Thế Vịnh dâng ý khẩn của CĐ là đoàn rước kiệu cung nghinh Chúa Thương Xót và đoàn đồng tế dâng Thánh lễ do Đức Giám Mục Phero Nguyễn Văn Khảm, GM Giáo Phận Mỹ Tho chủ tế.

Trong bài giảng, Đức Giám Mục nhấn mạnh đến Mục Vụ Gia Đình. LTX của Chúa luôn gắn với gia đình. Trong CỰU ƯỚC, LTX của Chúa được thể hiện: Tiên tri Hô-sê cưới cô gái điếm Gô-me làm vợ và sinh ra cho ông những người con được đặt tên chẳng ra gì. Bà bỏ ông trở về nghề cũ, ông đã đi tìm về, tha thứ và luôn yêu thương bà, không chỉ một lần mà rất nhiều lần như thế. Tiên tri Isaia: Chúa nói với Israel: "... cho dù người mẹ có quên người, thì Ta, Ta cũng không quên người bao giờ..." Trong TÂN ƯỚC: Truyện Người Con Hoang Đàng được cha dí dỏm nên đổi lại Người Cha Hoang Đàng, vì đã quá phung phí tình yêu thương cho đứa con tội lỗi.

LTX VỚI GIA ĐÌNH

Gia đình là nơi nhận LTX SỚM NHẤT của cha mẹ dành cho con cái, một tình yêu thương vô vị lợi, một tình yêu thương cứ cho đi, cho đi mãi. Gia đình là nơi nhận LTX BỀN BỈ NHẤT, khi cha mẹ có đứa con hư hỏng, nhưng cứ tha thứ, cứ mang không mệt mỏi. Người vợ tha thứ cho chồng, chồng bỏ qua cho vợ, con cái luôn yêu thương người cha bê bết rượu chè, và người mẹ cờ bạc, đàng điếm...

Gia đình là nơi thực thi LTX ĐÍCH THỰC NHẤT. Không có nơi nào có thể tốt hơn gia đình. Trong tiếng Hipri, LTX có nghĩa là CÁI DẠ MẸ. Không có nơi nào an toàn cho đứa con bằng dạ của mẹ và tình yêu thương của bà dành cho con. Thánh GIOAN THÁNH GIÁ nói: "KHI KẾT THÚC CUỘC ĐỜI NÀY, TA SẼ BỊ PHÁN XÉT VỀ TÌNH YÊU".

SỰ BÌNH AN ĐÍCH THỰC LÀ SỰ BÌNH AN XUYÊN QUA ĐAU KHỔ, XUYÊN QUA LỖ ĐÌNH, XUYÊN QUA VẾT THƯƠNG CỦA THÁNH GIÁ. Đức Cha kể có một phái đoàn toàn giáo sư đại học của Mỹ đến thăm cơ sở từ thiện của Mẹ Teresa Calcutta. Khi ra về, họ hỏi Mẹ có muốn nhắn nhủ điều gì. Mẹ nói: "Các ông trở về sống tình yêu thương trong gia đình" và ĐGM kết luận: HÃY TRỞ VỀ THỰC THI LTX SAU THÁNH LỄ NÀY.

Cuối Thánh lễ, ĐGM làm phép các tượng ảnh LTX và ban PHÉP LÀNH TOÀN XÁ cho Cộng đoàn.

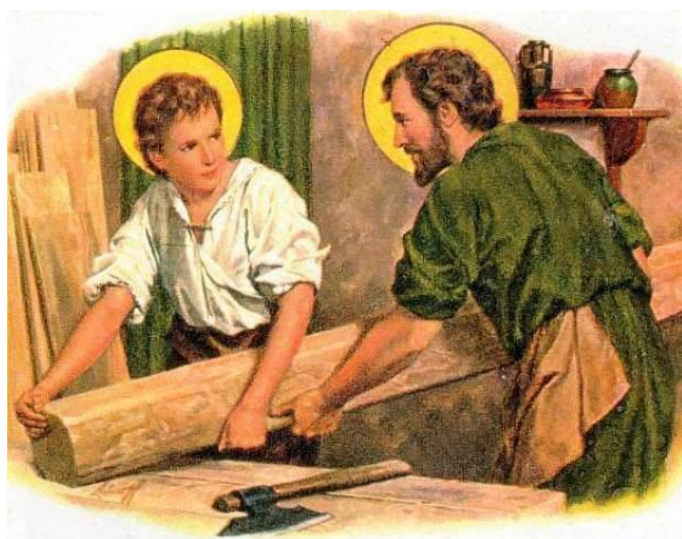
Dù thời gian tham dự Đại hội rất dài, nhưng mọi người đều vui và hân hoan trong lòng. TẠ ƠN CHÚA ĐÃ CHO CHÚNG CON NHỮNG GIỜ PHÚT BÊN CHÚA, BÊN NHAU THẬT AN LÀNH.

NGHĨ VỀ LAO ĐỘNG

Lm. Anton Nguyễn Văn Độ

Ngày mùng 01 tháng 5, ngày Quốc Tế Lao Động, ngày lễ thánh Giuse thợ. Đúng thật là một cơ hội tốt đẹp để chúng ta suy nghĩ về ý nghĩa của lao động theo quan điểm kitô giáo.

Lần giở lại những chương đầu của Sách Sáng Thế, chúng ta thấy sau khi tạo dựng vũ trụ mọi loài mọi vật, *"Thiên Chúa đem con người đặt vào vườn địa đàng, để họ trồng tỉa và coi sóc vườn"* (St 2, 15). Như thế, con người được tạo dựng giống hình ảnh Chúa,

không những giống trong tư tưởng và lòng yêu thương, mà còn giống trong sự sáng tạo nữa. Lao động là một phần trong tình trạng nguyên thủy của con người và đã có trước khi con người phạm tội. Do đó lao động không phải là hình phạt hay một lời chúc dữ. Lao động chỉ trở nên vất vả và cực nhọc khi con người phạm tội (Adam và Eva) phá vỡ tình thân nghĩa thiết với Thiên Chúa, với vũ trụ vạn vật và với nhau.

Phải khẳng định rằng: Lao động có một vị trí danh dự, vì đó là nguồn đem lại sự phú túc, là công cụ hữu hiệu để chống lại sự nghèo đói, góp phần phát triển cá nhân, gia đình cũng như xã hội. Tất cả những thành tựu mà nhân loại đạt được trên thế giới hôm nay chính là thành quả của lao động. Ai cũng biết *"lao động là vinh quang", "bàn tay ta làm nên tất cả, có sức người sỏi đá cũng thành cơm"* (Trích *"Bài ca vỡ đất"*- Hoàng Trung Thông).

Phải chăng con người ngày nay đã và đang phá vỡ mối quan hệ hòa thuận với Thiên Chúa khi con người tàn phá

thiên nhiên, làm ô nhiễm môi trường và suy kiệt tài nguyên? Phải chăng lao động đang trở thành gánh nặng khi đất đai khô cằn, nhiễm độc do thuốc trừ sâu, phân bón hóa học; cá tôm không sống nổi khi sông ngòi và biển cả bị ô nhiễm bởi các nguồn nước thải do chăn nuôi, bụi bùn, hóa chất phun màu; gây ô nhiễm khí quyển làm thủng tầng ôzôn?

Con người với lòng tham và sự tàn nhẫn độc ác, đã biến lao động thành nỗi hãi hùng cho người khác. Lao động có còn ở "vị trí danh dự", là "vinh quang" hay không khi người ta bị bắt làm nô lệ, bị cưỡng bức lao động, bị lao động khổ sai nơi các trại tập trung, trại cai nghiện và các nhà tù ở nhiều nơi trên thế giới?

Toàn thể trái đất vang lên lời ca ngợi tôn vinh sự làm việc, thì Kitô Giáo nói gì, nghĩ gì về lao động, về nền văn minh trần thế, và về sự giàu có? Đức Giêsu dạy thế nào về việc làm và liên quan đến việc làm? Người thúc đẩy chúng ta làm việc hay nhìn vào đó với sự lo âu?

Phải khẳng định rằng, lao động là một phần chương trình tình yêu của Thiên Chúa; con người được mời gọi vun trồng và giữ gìn tất cả các thiện ích của thụ tạo, và như thế tham dự vào công trình tạo dựng! Lao động là yếu tố nền tảng đối với phẩm giá của một người. Lao động làm cho chúng ta được tràn đầy phẩm giá; giúp chúng ta giống Thiên Chúa, là Đấng đã làm việc, đang làm việc, và luôn làm việc (x.Ga 5, 17). Lao động cho chúng ta khả năng nuôi sống chính mình, gia đình mình, góp phần vào việc phát triển quốc gia, thăng tiến nhân loại.

Để phục hồi phẩm giá con người, lấy lại ý nghĩa của lao động, Con Thiên Chúa đã thân hành xuống thế, sinh ra trong một gia đình lao động. Phúc Âm thánh Máthêu kể rằng trong một lần Chúa Giêsu trở về thăm quê hương mình là Nagiarét và giảng trong hội đường, các người đồng hương kinh ngạc trước sự khôn ngoan của Người và hỏi nhau: "*Ông ấy không phải là con bác thợ mộc sao?*" (Mt 13, 55). Chúa Giêsu đã bước vào lịch sử của chúng ta, Người đến giữa chúng ta, sinh ra từ Đức Maria bởi công trình của Chúa Thánh Thần,

nhưng với sự hiện diện của thánh Giuse, người cha hợp pháp, giữ gìn Chúa và dạy Chúa làm việc.

30 năm lao động với bàn tay của mình: người ta gọi Đức Giêsu là bác phó mộc và là nông dân. Chắc chắn Người đã lao động ở xưởng mộc Nagiaret, đã trồng những cây ôliu, cây nho, đã chăn chiên. Người biết giá trị của lao động để kiếm cơm ăn áo mặc. Biết đồng tiền là cần thiết và dĩ nhiên bàn tay Người đã tiếp nhận những đồng tiền người ta trả về những đồ vật Người làm, và đã chọn những tông đồ đầu tiên giữa các người đánh cá. Người đã nâng lao động chân tay lên khỏi tình trạng thấp hèn. Nếu Đấng Sáng Tạo đã không chê bai lao động, Đức Giêsu cũng không hèn dỗi việc làm, thì không có người nào trên thế giới lại phải lấy đó làm cực nhọc, xấu hổ. Đỉnh cao của giáo huấn Thánh Kinh về lao động là mệnh lệnh phải nghỉ ngơi ngày Chúa nhật, để con người không trở thành nô lệ cho lao động.

Khoa học kỹ thuật càng phát triển thì con người càng khai thác triệt để lao động. Bên cạnh đó, lối sống thiên về hưởng thụ vật chất cũng thôi thúc con người lao động quần quật để đáp ứng nhu cầu mua sắm, tiêu dùng, hưởng thụ các phương tiện hiện đại, thỏa mãn các "nhu cầu ảo". Một ngày người ta cố làm việc nhiều ca, làm ngày không đủ, tranh thủ làm đêm, làm luôn Chủ nhật và ngày lễ. Người ta thấy vui khi được tăng ca để kiếm thêm tiền. Và nạy vào công việc, họ không có thì giờ để quan tâm, thăm viếng nhau, không có thì giờ cho việc cầu nguyện hay Kinh, Lễ. Phải chăng trong trường hợp này, con người đã "nô lệ tự nguyện" cho lao động và biến lao động thành "ngẫu tượng"?

Mừng lễ Thánh Giuse Thợ, xin Ngài cầu thay nguyện giúp để mọi người biết mến yêu lao động, vì lao động giúp ta cộng tác vào công trình cứu độ của Chúa. Chúng ta không làm việc một mình, nhưng có Chúa cùng hoạt động. Lao động là cần thiết, nhưng chính Thiên Chúa mới là nguồn gốc của sự sống và là mục tiêu cuối cùng của con người.

Lạy Chúa, xin củng cố việc tay chúng con làm. Amen.

CHUYỂN HÓA ĐAU KHỔ VỚI THẬP GIÁ

TERESE AAKER

Tuần Thánh – cách riêng ngày Thứ Sáu Tuần Thánh – là thời gian tốt nhất để suy niệm về cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu và có ý nghĩa gì đối với cuộc sống của chúng ta. Không ai thoát khỏi đau khổ ở thế gian này, nhưng nhờ cái chết của Ngài, đau khổ trở nên có ý nghĩa.

Đi Đàng Thánh Giá là cách tốt để làm điều này — chúng ta có thể tái hiện sự trải nghiệm của Ngài và áp dụng vào cuộc sống của chúng ta. Nếu chúng ta sống trong mùa đau khổ này, có nhiều điều chúng ta có thể học tập từ Ngài về cách chịu đau khổ hữu

hiệu. Khi học cách chịu đau khổ, chúng ta trở nên kết hiệp mật thiết với Ngài bằng cách kết hiệp kinh nghiệm đau khổ của chúng ta với đau khổ của Ngài — và chúng ta nên một với Ngài.

Đây là 6 cách học biết đau khổ từ Đàng Thánh Giá:

1. CHÂN THẬT VỀ CẢM XÚC – CƠN HẤP HỐI TRONG VƯỜN DẦU

Một trong những điều quan trọng nhất để làm trong nỗi đau khổ của mình, cả tâm sinh lý, là chấp nhận rằng mình đang đau khổ. Hãy nhận biết đau khổ của mình, và hãy chân thật về cách cảm nhận của mình đối với đau khổ. Không chấp nhận đau khổ là chống lại đau khổ, điều đó khiến chúng ta càng đau khổ hơn. Thiên Chúa cùng hành động với chúng ta nếu chúng ta chân thật với Ngài.

Chính Chúa Giêsu đã chân thật về cảm xúc đối với đau khổ. Trong cơn hấp hối tại Vườn Dầu, Ngài đã cầu nguyện với Chúa

Cha: "*Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha*" (Mt 26:39). Ngài cầu nguyện hai lần. Ngài không bị kích động để chịu đau khổ và chịu chết, nhưng Ngài tuân phục ý Chúa Cha dành cho Ngài. Ngài không nói điều đó trước, mà trước tiên Ngài chấp nhận đau khổ.

2. CHẤP NHẬN ĐAU KHỔ – CHÚA GIÊSU VÁC THẬP GIÁ

Nếu chúng ta chân thật về cảm xúc, việc chấp nhận đau khổ lại là một vấn đề hoàn toàn khác. Đa số chúng ta có xu hướng chống lại đau khổ; chúng ta chỉ muốn mình không đau khổ, muốn số phận mình phải khác. Ngay cả với các đau khổ nhỏ, những điều phiền toái hằng ngày như chuyện giao thông hoặc bực tức người khác, chúng ta đều thiếu kiên nhẫn.

Thật không dễ chút nào, nhưng chấp nhận đau khổ cũng không làm giảm bớt đau khổ. Nó vẫn ở đó, nhưng nó không làm chúng ta đau khổ hơn. Khi chúng ta dâng mọi đau khổ cho Chúa Giêsu là vì người khác, đây là một cách khác để chấp nhận đau khổ. Và thật kỳ diệu, đau khổ sẽ trở nên ngọt ngào hơn, hoặc ít ra cũng có thể chịu đựng.

Chúa Giêsu không chỉ nói: "*Được rồi, Tôi không còn cách chọn lựa nào khác, thế nên Tôi sẽ vác thập giá*". Nhưng Ngài tự nguyện đón nhận đau khổ với lòng yêu mến: Ngài ôm lấy Thập Giá. Tấm gương của Ngài là để chúng ta noi theo và làm tương tự.

Chúng ta không thể thay đổi đau khổ, nhưng chúng ta có thể thay đổi cách phản ứng đối với đau khổ. Chúng ta có thể ôm lấy những đau khổ như chúng đến từ Thánh Tâm của Chúa Giêsu, một cơ hội mà Ngài cho phép chúng ta đến gần Ngài hơn, và cùng chia sẻ đau khổ với Ngài. Đó là lúc đau khổ trở thành niềm vui.

3. TÌM VÀ NHẬN SỰ GIÚP ĐỠ – ÔNG SIMON VÁC ĐỠ THẬP GIÁ CHO CHÚA GIÊSU

Không dễ nhay bén đối với người khác về đau khổ của chúng ta để họ có thể chia sẻ với mình. Nhưng làm như vậy không chỉ

là ân sủng dành cho bạn, cho họ, vì nó cho phép họ có dịp để yêu thương bạn. Tìm người giúp đỡ hoặc chấp nhận đau khổ cũng là hành động bác ái.

Khi ông Simon (người Ky-rê-nê) bị quân lính Rôma bắt vác đỡ thập giá, Chúa Giêsu đã chấp nhận để cho ông vác giúp. Ngài cũng chấp nhận điều đó từ bà Veronica, người đã lấy khăn thấm máu mặt cho Ngài. Sự nhạy bén với đau khổ của Ngài là cơ hội để họ yêu thương Ngài, và vì vậy, bà Veronica đã trở nên một vị thánh và các con trai của ông Simon là Rufus và Alexander cũng trở nên những nhà truyền giáo.

4. CHẤP NHẬN HÈN MỌN – CHÚA GIÊSU BỊ LỘT ÁO

Khi chịu đau khổ, chúng ta thường bị tước mất năng lực, hoặc mất khả năng cầu nguyện như bình thường, có thể chúng ta không muốn cầu nguyện nữa. Đây là những lúc để chúng ta ôm lấy thập giá, nghĩa là chấp nhận mình thực sự “bé nhỏ”. Khi bản tính yếu đuối nhân loại của chúng ta trở nên rõ ràng hơn, chúng ta có thể dâng cho Chúa Giêsu. Đây là điều mà Thánh Therese Hài Đồng gọi là “Con Đường Bé Nhỏ”.

Cũng có cơ hội khác để kết hiệp với Chúa Giêsu, cùng chia sẻ việc Ngài bị tước mất nhân phẩm và nhân quyền khi quân lính lột áo Ngài trước khi đóng đinh Ngài vào Thập Giá.

5. ĐỪNG CHỖNG LẠI NHỮNG CÁI CHẾT HẰNG NGÀY – CHÚA GIÊSU CHẾT TRÊN THẬP GIÁ

Thường thì cái chết không rõ ràng nơi thân xác, mà chúng ta cứ chết dần từng ngày. Các đau khổ của chúng ta là những cái chết nhỏ, chết dần, nhất là khi chúng ta cho phép chúng “đúc khuôn” chúng ta nhiều hơn theo cách mà Thiên Chúa muốn. Hãy ôm lấy đau khổ, và hãy bước vào đau khổ!

Suy niệm về cái chết của Chúa Giêsu là điều an ủi, vì chúng ta biết rằng đau khổ của chúng ta có ý nghĩa khi chúng được kết hiệp với cuộc khổ nạn của Đức Kitô. Ngài chịu mọi đau khổ mà chúng ta chịu, thế nên Ngài rất hiểu và thông cảm với chúng ta. Những gì chúng ta trải nghiệm thì Ngài đã trải nghiệm trước rồi.

Đúng như người ta vẫn nói: "*Bạn đi qua điều gì thì trước tiên điều đó đã đi qua trái tim của bạn*".

6. SỰ SỐNG MỚI LUÔN XUẤT HIỆN SAU NỖI ĐAU KHỔ – CHÚA GIÊSU PHỤC SINH

Chịu đau khổ không bao giờ cảm thấy thoải mái, nhưng chúng ta có thể luôn luôn tin rằng đau khổ có giá trị cứu chuộc khi chúng ta dâng mọi đau khổ cho Chúa Giêsu.

Sự sống mới luôn xuất hiện sau mùa khô hạn. Điều đó tùy thuộc vào cách chọn lựa của chúng ta. Chúng ta có thể phản ứng với đau khổ bằng tâm trạng cay cú, hoặc chúng ta có thể phản ứng với đau khổ bằng tấm lòng cởi mở và để cho nó có cách phát triển mới nơi cuộc sống của chúng ta và của người khác.

Chúng ta không thể loại bỏ thế giới đau khổ. Mặc dù chúng ta có chịu bao nhiêu nỗi đau khổ thì chúng ta cũng không đủ kinh nghiệm, thế nên chúng ta vẫn có những lúc phải bật khóc và không hiểu tại sao điều đó lại xảy ra. Nhưng chúng ta có thể tin thác vào lòng nhân từ của Thiên Chúa Cha, dù Ngài cho phép điều gì xảy ra, Ngài vẫn muốn điều tốt lành nhất cho chúng ta và cho người khác.

Lạy Chúa Giêsu, Người Tôi Trung Đau Khổ, vì cuộc khổ nạn đau thương của Ngài, xin thương xót chúng con và toàn thế giới. Amen.

TRÂM THIÊN THU (*chuyển ngữ từ DenverCatholic.org*)

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC PHANXICÔ

THÁNG 5/2017

Xin Ơn cho Kitô hữu ở Phi Châu

Để các Kitô hữu ở Phi Châu, theo gương của Chúa Giêsu Nhân Hậu, biết cống hiến chứng từ hòa giải, công lý và hòa bình một cách trung thực.

ĐỨC GIÊSU LÀ CỬA CHUÔNG CHIÊN

Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Trong cuộc sống, nhiều khi chúng ta được hỏi hay chính mình đặt ra cho mình câu hỏi: "*Đức Giêsu là ai?*". Đây có thể là câu hỏi quan trọng nhất trong cuộc đời của con người nói chung và của những người tin Đức Giêsu nói riêng. Tuy nhiên, câu hỏi đó hôm nay chúng ta được chính Đức Giêsu mạc khải khi nói: "*Ta là cửa chuồng chiên*".

Tại sao lại là "*cửa chuồng chiên?*"

1. Cửa chuồng chiên là gì?

Trước khi nói đến "*cửa chuồng chiên*", chúng ta nên nhắc lại hình ảnh người mục tử chăn chiên nơi đất nước Dothái:

Ở đất nước này, người ta thường hay có những đàn gia súc như chiên hoặc cừu. Mỗi đàn như thế thường có người chăn dắt. Bổn phận của các mục tử chăn chiên chính là lo sao tìm được cho chúng những đồng cỏ xanh tươi, những dòng suối mát trong lành. Bảo vệ chúng khỏi bị tấn công bởi những sói dữ, hùm

beo... Khi chăm lo cho chúng như thế, người mục tử phải biết rõ từng con: con nào đau ốm; ghẻ lở; con nào đi hoang, lạc đàn... Biết để làm gì? Thưa để yêu thương, để chăm sóc... để có tương quan thân tình.

Khi đêm về, người mục tử có trách nhiệm dẫn chiên về đàn và cho chúng vào chuồng. Lúc này, họ lại được ví như "*cửa chuồng chiên*".

Hình ảnh "*cửa chuồng chiên*" là một hình ảnh được dùng để biểu đạt cho sự an toàn.

Thật vậy, khi nói đến cửa thì ai cũng hiểu là để đóng vào hoặc mở ra. Khi đóng vào thì như một sự bảo vệ để khỏi bị kẻ thù tấn công và trộm cắp. Đóng vào để tránh sương gió lùa vào. Đóng vào thì mọi người an tâm ngon giấc.

Còn khi cánh cửa mở ra, thì như chào đón một luồng gió mới vào nhà, làm cho nhà khỏi bị ẩm mốc, hôi hám. Mở ra là để cho mọi người và súc vật trong nhà được tự do ra vào, lui tới...

2. Đức Giêsu là Mục Tử và là Cửa Chuồng Chiên

Khi tự cho mình là Mục Tử và Cửa Chuồng Chiên, Đức Giêsu muốn sống những đặc tính của người mục tử và vai trò của cửa chuồng chiên trong khi thi hành sứ vụ loan báo Tin Mừng. Mặt khác, Ngài cũng muốn giới thiệu và trao cho các Tông đồ và môn đệ những đặc tính của người mục tử nhân lành và cửa chuồng chiên trong Giáo Hội.

Thật vậy, Đức Giêsu chính là Mục Tử Nhân Lành, Ngài đã biết rõ từng con chiên, Ngài đã yêu thương chúng và làm cho chúng được hạnh phúc. Ngài đã chữa lành mọi vết thương thân xác và tâm hồn để cho chiên được bình an, và Ngài đã hy sinh cả mạng sống để cho chiên được sống và sống dồi dào.

Khi mời gọi các Tông đồ, môn đệ và những ai dẫn thân trên con đường loan báo Tin Mừng, Đức Giêsu cũng mời gọi họ hãy đi trên con đường mà Ngài đã đi. Con đường đó là gì, nếu không phải là con đường của hiền lành, khiêm nhường, vâng lời và yêu thương. Con đường đó chính là con đường của hạt lúa mục nát, con đường của thánh giá...?

Trở nên như Ngài, tức là cũng phải trở nên như những cánh cửa của chuồng chiên. Như vậy, các ngài như là người lính canh chừng. Canh chừng cho khỏi kẻ thù tấn công là những thứ học thuyết vô bổ, tạm thời, chóng qua vô ích. Canh chừng để đàn chiên không bị kẻ thù gian dối, lọc lừa và tội lỗi lôi kéo. Canh chừng như một người cha, người mẹ canh giấc ngủ của con mình. Nếu cần, hình ảnh người Mục Tử hi sinh cả mạng sống của mình cho đoàn chiên cũng là lời mời gọi cho các mục tử ngày nay trong Giáo Hội.

3. Mọi kitô hữu đều là mục tử nhân lành và cửa chuồng chiên

Khi nói đến ngày thế giới cầu nguyện cho ơn Thiên Triệu, nhiều người nghĩ đây là ngày dành riêng cho các linh mục và tu sĩ. Nghĩ như vậy không sai. Nhưng nếu hiểu theo nghĩa rộng, thì hôm nay cũng là ngày của mỗi chúng ta, những người đã lãnh nhận Phép Rửa tội nhân danh Chúa Ba Ngôi để thi hành chức năng Tư tế, Ngôn sứ và Vương đế của Đức Giêsu Kitô.

Vì thế, khi kết hợp với Đức Giêsu là vị Mục Tử tối cao, mỗi người đều có thể và như một trách nhiệm phải là mục tử cho mình và gia đình mình.

Mục tử cho mình và gia đình, tức là hãy tự lo cho chính mình. Lo cho chính mình là biết làm điều lành, tránh điều ác. Biết trở nên gương sáng, chứng nhân cho người khác. Những bậc làm cha mẹ khi thi hành sứ vụ mục tử này chính là sống sự chung thủy với nhau, trở thành những người mẫu mực, khôn ngoan, Luôn làm gương sáng, yêu thương các con mình. Biết lo cho các con mình được học hành, trau dồi đạo đức cho chúng, dạy cho chúng biết mến Chúa và yêu người... Biết cảnh giác và canh chừng trước những nguy hại của thời buổi kinh tế thị trường, công nghệ thông tin... Biết giáo dục con cái hướng thiện, làm ăn chân chính...

Với những người làm con, chúng ta nghĩ ngay đến bốn phận trước tiên phải có chính là sự hiếu kính với ông bà, cha mẹ, tổ tiên... biết làm những gì có lợi cho đời sống thiêng liêng trước rồi mới nghĩ đến các lợi vật chất sau.

Nói chung, mọi thành phần trong gia đình phải lo chu toàn bốn phận cách tốt đẹp trong sự yêu mến Chúa, kính trọng và yêu thương nhau, để xây dựng tình đoàn kết, hiệp nhất trong gia đình.

Làm được như thế, ấy là lúc chúng ta thể hiện vai trò mục tử phổ quát của mình cách rõ nét nhất.

Mong thay mỗi người hãy trở nên mục tử của chính mình, gia đình và tha nhân... Lấy nền tảng Lời Chúa để hướng dẫn hành vi của chúng ta. Lấy tình thương làm căn cốt. Lấy tình huynh đệ làm động lực...

4. Cầu nguyện cho ơn Thiên Triệu

Giáo Hội cũng dành riêng Chúa Nhật IV Phục Sinh để cầu nguyện cho ơn Thiên Triệu; đồng thời Giáo Hội cũng muốn mọi thành phần trong Giáo Hội biết liên đới với nhau để cùng giúp nhau chu toàn sứ mạng đem Chúa đến cho muôn dân.

Vì thế, chúng ta hãy cầu xin Chúa cho các bạn trẻ, biết quảng đại đáp lại lời mời gọi đầy yêu thương của Chúa, sẵn sàng dẫn thân trên con đường loan báo Tin Mừng cho muôn dân. Xin cũng cầu nguyện cho các linh mục đang làm mục vụ khắp nơi trên thế giới, được trở nên mục tử đích thực của Chúa giữa trần gian. Gặp được nhiều điều thuận lợi trong khi thi hành sứ vụ. Xin cũng nhớ đến các linh mục đang gặp khó khăn trên hành trình ơn gọi cũng như sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Và mỗi người chúng ta cũng hãy đóng góp phần mình vào trong việc vun trồng ơn gọi bằng cách khuyến khích con em mình tiến bước trên hành trình dâng hiến; sẵn sàng hy sinh dâng con cho Chúa, đồng thời quảng đại giúp đỡ các Chứng Viện, Dòng Tu trong khả năng của mình, để góp phần vào việc đào tạo ơn gọi linh mục, tu sĩ cho Chúa và cho Giáo Hội.

Lạy Chúa, tạ ơn Chúa đã ban cho chúng con những mục tử là các linh mục. Xin Chúa tiếp tục thánh hóa các ngài, để các ngài trở nên những mục tử như lòng Chúa ước mong. Xin Chúa cũng đón nhận sự chân thành, cộng tác của mỗi người chúng con trong việc bảo vệ, cổ võ và vun trồng ơn Thiên Triệu. Amen.

CHÁU ĐÍCH TÔN

Long Nguyen

"Nó là cháu đích tôn của dòng họ đó", một lời nói luôn luôn ở trên miệng của nội tôi, cái miệng nhuộm màu đỏ sẫm của những miếng trầu. Nó giống như một lá bùa hộ thân của tôi.

Khi những tiếng đó vang lên tôi cảm thấy mình được những người trong nhà nể phục, kể cả bố mẹ nữa chứ. Bố mẹ có dám la mắng tôi đâu, tôi không biết họ sợ nội, hay họ thương tôi. Lúc đó tôi không hiểu cụm từ "*cháu đích tôn*" có ý nghĩa gì. Nhưng tôi biết mình rất quan trọng đối với dòng họ, đi học có người chờ đi, chờ về, thích đồ chơi gì là có cái đó. Lên trường tôi không có nhiều bạn bè. Tôi nghĩ cũng không cần thiết phải có bạn, nên tôi chả xem ai ra gì hết, nhưng được cái là tôi học cũng khá. Cuộc sống của tôi cứ trôi qua êm đềm cho đến lúc tôi là trở thành sinh viên Trường Đại Học Bách Khoa Hà Nội, cái trường mà bao nhiêu đứa mơ ước cũng khó mà được. Lên thành phố với tôi là mấy đứa cùng làng, nhà nghèo rất mừng tôi (có mừng tôi mà rất là ngon rồi). Tôi sống ở chung cư, đi xe SH, không cần phải đi làm thêm để kiếm tiền đóng tiền nhà, hết tiền chỉ cần "*a/o*" là ra ngân hàng có liền. Còn mấy đứa đó sống chung cư, đi làm thêm, đi xe bốn bánh, có máy lạnh, có tài xế riêng nhưng là xe bus. Đến trường, tôi không chơi với mấy đứa nhà nghèo, mấy đứa đó không xứng đáng chơi cùng tôi. Tôi cứ vui chơi thỏa thích, chơi game online, có bạn gái, dẫn mặt người khác, lấn át người kia... Những lần như vậy những người bạn cùng quê cứ nói với tôi: "*đừng đi quá đà Long ơi*". Nhưng đáp lại tôi chỉ nói: "*Mày có biết tao là ai không? Cháu đích tôn của dòng họ tao đó*".

Nhưng đúng là "*gieo nhân nào gặt quả đó*". Một hôm tan học, tôi bị mấy người lạ mặt đánh cho một trận, sau đó bị ngất đi và được một người lạ mặt cứu. Người ấy đưa tôi vào trạm ý tế gần đó, nhờ bác sỹ chăm sóc rồi lặng lẽ bỏ đi lúc nào tôi cũng không biết. Tôi chỉ biết khi đi người đó để lại cho tôi một tờ giấy "*Khóa Linh Thao Cho Sinh Viên*" của Dòng Tên dành cho sinh viên, và một lời nhắn "*Cố gắng tham gia nhé*". Mặc dù là người Công Giáo nhưng tôi có biết đến Linh Thao là cái gì đâu, tôi chỉ biết Dòng Tên là một dòng tu rất nổi tiếng. Tôi nghĩ không cần thiết, nhưng sau đó tôi nghĩ lại, có mất gì đâu mà không tham gia.

"*Sao đông vậy trời!*". Đó là câu nói đầu tiên của tôi khi đến đó, và ngạc nhiên hơn nữa người cứu tôi lại là cha hướng dẫn ở đó. Tôi tham gia vào nhiều thứ trò chơi khởi động cùng với nhiều người xa lạ, mà trước đó tôi xem họ không xứng đáng chơi với tôi, được nghe tiểu sử của Thánh Inhaxio Loyola, Đấng Sáng Lập Dòng Tên. Nghe xong tôi cảm thấy sao cuộc đời mình giống như thánh nhân vậy, phải chăng đó là một lời mời gọi...? Một tuần linh thao cứ nhịp điệu: ăn sáng, cầu nguyện, ăn trưa, cầu nguyện, ăn tối, cầu nguyện, phút hồi tâm cuối ngày. Ngày cuối cùng là ngày dành để hồi tâm về cuộc đời, nhiệm vụ và tìm ra ý nghĩa của mình khi sống ở trên đời này. Tôi chợt nhận ra rằng mục tiêu sống hiện tại của mình đã đi lệch đường ray, và là số 0 tròn trĩnh. Cái mác "*cháu đích tôn*" đã đưa tôi lên một vị trí mà không ai dám lại gần. Tôi tự cao, tự đại, khinh thường người khác. Tôi chưa thể tìm thấy cái gọi là mục tiêu, ý nghĩa cuộc sống cho chính mình.

Khóa linh thao kết thúc mà lòng tôi cứ nao nao, có cái gì đó lôi kéo tôi rất mạnh về việc dẫn thân theo Chúa. Tôi đã mạnh dạn gặp cha giám đốc, trình bày vấn đề muốn được tìm hiểu vào Dòng Tên, được cha hẹn gặp một tháng sau lên nhà Ứng Sinh Dòng Tên gặp cha. Tôi rất vui vì có lẽ tôi tìm được mục tiêu của mình nhưng tôi không ngờ được là những chuyện buồn cũng bắt đầu xảy ra.

Tôi gọi điện về, báo ngay cho nội biết tôi đã tìm ra lý tưởng sống cho chính mình rồi, mừng tượng ra cảm xúc của nội khi

nghe được tin này chắc nội sẽ vui lắm. "*Mày biết mày là ai không hả Long, sao mày lại làm thế, ai cho mày đi tu?*", câu nói đầu tiên của nội khi tôi trình bày với nội điều đó. Lần đầu tiên tôi thấy nội nổi giận với tôi, hình như mong muốn về một người cháu đi tu không có trong tâm trí của nội. "*Về nhà ngay*" là câu kết trong cuộc nói chuyện điện thoại giữa tôi và nội, mặc dù thời gian cuộc gọi chưa được 30 giây. Tôi đành phải nghe lời chứ sao, dù lòng vẫn ao ước được đi tu nhiều lắm.

Trên đường về tôi tự hỏi "*Chúa ơi, tại sao cháu đích tôn lại không được đi tu, đi theo Chúa còn phải được sự đồng ý của người nhà nữa hả Chúa?*". Tôi liền nghĩ ngay đến thánh Inhaxio, tại sao Ngài có thể bỏ tất cả được như vậy. Tôi không biết mình phải nói những gì để thuyết phục được nội tôi đồng ý. Đến nhà rồi mà tôi cũng không dám vào nhà như những lần trước, tôi sợ!

Vào nhà tôi nghe nội la mắng: "*Mày có biết đi tu là không lấy được vợ, không thể làm giàu, sống nghèo, sống phải nghe lời người khác không? Ngoài đời mày muốn gì cũng có, sao mày lại chọn đi tu?*". Bây giờ tôi mới biết rằng nhiệm vụ của cháu đích tôn là gì: nối dõi tông đường, kế thừa sản nghiệp, làm rạng danh gia tộc... nó thật khủng khiếp. Tối đến tôi cứ suy nghĩ về hai câu nói của Chúa Giêsu "*từ bỏ mọi sự mà theo Thầy*", và trong thư của Thánh Phaolô "*vâng lời hơn của lễ*", sao nó đối nghịch nhau như vậy, tôi không biết nên đi theo đường nào. Nếu là Chúa thì Ngài sẽ chọn con đường nào? Tôi biết Ngài đã dành cho tôi con đường dẫn về trời, có sự sống đời sau miễn là tôi có chấp nhận nó hay không. Có lẽ tôi đã nhận được sự giúp đỡ, sự hướng dẫn của Chúa qua mẹ, mẹ gặp tôi và nói rằng: "*cố lên đi con, mẹ sẽ ủng hộ con*". Bạn có biết cảm giác tôi khi đó không? Tôi vui mừng ở trong lòng và thầm cảm ơn Chúa.

Nhưng tôi cũng không thể không nghe lời của nội được. Tôi lên thành phố với câu nói của nội "*nếu mày đi tu, tao sẽ từ mày luôn*,

tao không muốn có đứa cháu ngu như mày”, nó cứ quẩn quýt vào tôi. Tôi suy đi nghĩ lại câu nói đó của nội, nếu đi tu có phải tôi là một người cháu bất hiếu, vì không nghe lời của nội? Tôi không đủ can đảm để đi tiếp, hay gặp cha linh hướng nữa. Sau mấy ngày đắn đo tôi quyết định lên gặp cha, trình bày với cha. Cha đã nói với tôi một câu: “Con có dám từ bỏ mọi thứ đó để trở thành một Giêsu hữu không? Nếu con dám thì mọi việc còn lại Ngài sẽ lo cho con”. Tôi trở về suy nghĩ nhiều và nhờ câu nói đó của Cha mà tôi đã dám từ bỏ, và tham gia Gia Đình Ứng Sinh, nhưng tôi sống ngoại trú, vì tôi nghĩ mình còn rất nhiều vấn đề về gia đình, về sống cộng đoàn.

Kết thúc 4 năm học với bao nhiêu thứ cám dỗ, những thứ của đời thường đôi lúc làm tôi chùn bước, nản chí. Nhưng trong quá trình học được tham gia Gia Đình Ứng Sinh tôi cảm thấy mình trưởng thành hơn, học được nhiều hơn. Cầm tấm bằng loại giỏi trên tay trong ngày ra trường, đối với nhiều người, đó là một niềm vui, nhưng đối với tôi là một cái gì đó không vui, vì bây giờ tôi muốn tham gia vào sống nội trú để tìm hiểu và trau dồi đời sống cộng đoàn. Tôi không muốn làm một người cháu bất hiếu, đôi khi tôi muốn có một sự kiện gì đó để thay đổi, gỡ nút thắt... Và rồi... Nội tôi mất. Tôi bỏ lại quê hương, dòng họ, bố mẹ cùng đứa em gái để theo Chúa. Tôi đi tu với lời nói xấu sau lưng “*thằng đó sao ngu quá, không có lòng hiếu thảo, nó bỏ cha mẹ mà đi*”. Nhưng tôi luôn tin tưởng rằng “mình phục vụ Chúa, không lẽ Ngài không lo cho gia đình mình sao?”.

Tôi nhận ra một điều dù là ai, xuất thân là gì, khó khăn thế nào, hoàn cảnh ra sao chẳng nữa thì cũng sẽ được mời gọi đi theo con đường Giêsu đã đi. Dù đó là “cháu đích tôn” đi nữa chỉ cần tôi dám “Từ Bỏ” và “Vượt Trùng Khơi”.

Nguồn: <http://ungsinhdongten.net>

**Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com
Xin dùng chữ Unicode.**

Mẹ ơi! Tháng Hoa lại về

Fx Đỗ Công Minh

"Hoa thắm nở đẹp đồng nội xa, mùa hoa về hương ngát trời bao la.

Con yêu Mẹ nhiều hái về một đóa, để mà tiến dâng.

Dâng Mẹ một đóa Mân Côi, màu hoa đỏ máu cuộc đời.

Cuộc đời con, đã trọn vẹn hiến dâng,

Xin Mẹ vui nhìn, màu hoa thắm nồng tình yêu..."

(Khúc hát dâng hoa-Hải Triều)

Tháng 5, tháng hoa của người Công Giáo, tháng dành riêng mừng kính Mẹ Maria, cùng với tháng 10-tháng Mân Côi, lại trở về với chúng ta như một dịp đẹp và thuận tiện nhất để tất cả chúng ta, mọi tầng lớp con cái loài người cùng tỏ lòng kính yêu Mẹ Maria. Bằng những bó hoa tươi cũng như hoa thiêng, bằng những lời kinh nguyện sốt sắng và tâm tình thảo hiếu biết ơn dâng lên Mẹ hiền qua tràng chuỗi Mân Côi và các bài Thánh Ca về Mẹ trong các Giờ Chầu, Giờ Đền Tạ tại tư gia hay trong các nguyện đường. Dĩ nhiên, lòng tôn sùng kính yêu Mẹ Maria của

chúng ta vẫn sốt sắng trải dài từng ngày trong suốt năm. Nhưng tháng 5 lại mang màu sắc đặc biệt của nó: Với khí trời ấm áp tươi dịu, cảnh vật thiên nhiên, cỏ cây hoa lá, v.v... sau giấc ngủ dài trong những ngày tháng mùa đông giá lạnh, nay cùng bừng tỉnh dậy, cùng đua nở khoe sắc, tô điểm cả vũ trụ cho thêm phần gấm vóc. Tất cả như cùng lên tiếng mời gọi, thúc đẩy chúng ta hái về dâng Mẹ những bông hoa đầu mùa thanh khiết. Vâng, bàn thờ kính Mẹ trong tháng 5 phải đầy hoa tươi, biểu tượng cho lòng tôn sùng biết ơn của chúng ta dâng về Mẹ, biểu tượng cho sự đổi mới cuộc đời của mỗi người chúng ta sau những tháng ngày chôn vùi trong “mùa đông” của những lỗi lầm sa ngã, của sự xa lìa “mặt trời” ơn thánh Chúa, và bắt đầu cùng chớm nở khoe tươi dưới “nắng ấm” của ân sủng Thánh Linh.

Chính đó là ý nghĩa trọn vẹn của Tháng Hoa: Hoa thiên nhiên đồng nội cuộn lẫn với hoa lòng, hoa thánh thiện, hoa màu nhiệm củaƠn Thánh tươi nở trong linh hồn chúng ta. Tất cả cùng bốc hương thơm và khoe sắc trên bàn thờ kính Mẹ (theo LM Nguyễn hữu Thy).

Đối với người Công Giáo Việt Nam, tháng hoa mang nhiều ý nghĩa. Việt Nam thuộc vùng nhiệt đới, khí hậu phân chia hai mùa rõ rệt: từ tháng 11 đến tháng 4, gió bắc từ Trung Hoa thổi xuống cho nên có ít mưa được coi như mùa nắng nóng; từ tháng 5 đến tháng 10, gió nam hay gió nồm từ biển thổi vào cho nên có mưa nhiều, quen gọi là mùa mưa. Thực ra, vào những ngày từ trung tuần tháng 4 trở đi, nhiệt độ trung bình đã giảm đi nên đã có những cơn mưa đầu mùa, tuy không nhiều nhưng cũng đủ để đất khô được tắm mát. Cây cỏ từ đó được hồi sinh, nảy mầm, hoa lá đâm chồi. Màu xanh của cây lá đã bắt đầu xuất hiện nhiều. Người người ra đồng, lên rẫy gieo hạt, cấy tía. Thi sĩ Lê Đình Bảng đã ghi lại những kỷ niệm về mùa hoa tại Thái Bình quê ông:

*Cứ mỗi mùa hoa con lại nhớ
Đồng chiêm đang vào vụ trắng non
Ngang qua xóm ngõ thơm mùi đất
Hương của tằm xuân hay lúa non?*

Mùa hoa tháng 5 thể hiện rất rõ tại các xứ đạo miền Bắc. Sau mùa Phục Sinh mừng Chúa sống lại, học sinh chuẩn bị bước vào nghỉ hè. Các cháu đồng nhi nữ, sau những ngày tham gia đội dâng hạt mùa thương khó tại các xứ họ đạo, các ông bà quản giáo lại chiêu mộ đội hoa. Mỗi họ, xóm giáo (khu) đều có đội hoa được tập dâng hoa mỗi tuần đôi ba buổi. Các bài văn hoa được truyền khẩu qua nhiều đời mang âm hưởng dân ca các miền được tập cho các cháu hát thuộc lòng, cùng những cử điệu khoan thai, cung kính, bái lạy nhịp nhàng được điều khiển qua tiếng trống khẩu. Những âm thanh "Tung tung, cắc cắc" là những hiệu lệnh cho đội hoa lúc bái gối, khi cúi đầu, lúc dâng nến, khi tiến hoa. Các đội hoa được tập dượt nhuần nhuyễn, xếp hình, xếp chữ nhịp nhàng với trang phục trông thật đơn sơ, tinh khiết; thường là bộ quần áo dài trắng, đội lúp trắng, cài vương miện hoa theo màu xanh, đỏ, hồng, vàng, tím...

Đền vàng quì trước dâng hoa

Trông lên tháp báu thấy tòa Ba Ngôi

Mười hai nhân đức gương soi

Kính dâng Đức Mẹ đời đời ngửa trông (x. nt)

Đội hoa mỗi tuần dâng hoa 2 lần vào chiều thứ năm, thứ bảy trong giờ kinh nguyện (Những năm 50-60 chưa có Thánh Lễ ban chiều mà chỉ có giờ kinh chiều hoặc Châu Thánh Thể chiều thứ Năm, khẩn Đức Mẹ chiều thứ bảy mỗi tuần). Thường thì các xứ, họ làm giờ khẩn Đức Mẹ Hằng Cứu giúp trước, trong đó dâng chục kinh Mân Côi, kinh cầu Đức Mẹ Hằng Cứu giúp, mà đến nay lứa tuổi 50, 60 trở lên vẫn thuộc nằm lòng. Kinh đó như sau:

"Lạy Mẹ Hằng Cứu giúp, xin che chở mọi kẻ thuộc về con, cho Đức Giáo Hoàng, cho Hội Thánh, cho Nước con, cho gia đình con, cho kẻ tình nghĩa, kẻ thù nghịch và hết mọi kẻ khốn khó. Sau hết cho các linh hồn trong luyện ngục. Thánh Maria Mẹ hằng cứu giúp, xin cầu bầu cho con. Lạy Thánh An Phong Sô là quan thầy bầu chữa con, trong những khi thiếu thốn, biết chạy đến cùng Đức Bà Maria".

Tháng 5, có truyền thống dâng hoa kính Đức Mẹ, Tháng 10, tháng lần hạt Mân Côi. Trong tháng 5, hầu hết các giáo xứ, giáo họ đều tổ chức rước kiệu Đức Mẹ, kiệu Thánh Cả Giuse, kiệu hoa vào chiều ngày Lễ Thánh Giuse lao động cũng là ngày đầu tháng hoa 1/5. Các đội con hoa cùng giáo hữu, mỗi người một bông hoa tươi cầm theo đi rước. Cuối tháng, ngày 31/5, ngày "Giã hoa" (giã từ mùa hoa) cũng rước kiệu Đức Mẹ, kiệu Thánh Tâm Chúa Giêsu để bước vào Tháng Kính Thánh Tâm Chúa và kiệu hoa. Giáo hữu còn bày tỏ lòng tôn kính và yêu mến Mẹ qua việc làm giờ khẩn mỗi ngày, theo ý chỉ của những người xin khẩn, được một vị quản kinh (thường là bà quản) xưng lên mỗi ngày, trong đó có đọc chục kinh Mân Côi, Kinh khẩn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp theo ngày trong tuần, hát một bài Thánh ca kính Đức Mẹ

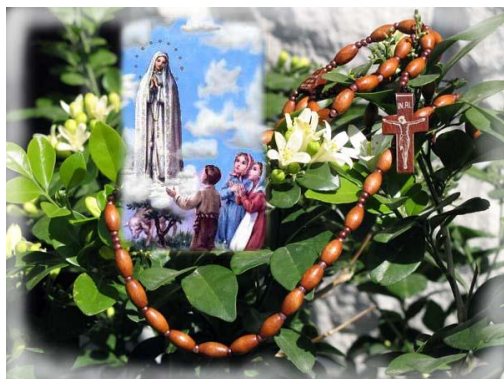
Đối với chúng ta, những người Việt Nam Công Giáo, vốn mang nặng giòng máu trọng tình mẫu tử, tháng 5, tháng hoa kính Đức Mẹ, càng là dịp thôi thúc chúng ta thêm lòng kính yêu Mẹ trên Trời, càng là dịp nhắc nhở chúng ta gẫm suy tình Mẹ bao la trời biển, đã từng giơ tay cứu vớt, dắt dìu chúng ta trong mọi hoàn cảnh của cuộc sống và hãy thưa với Mẹ:

"Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời. Nhân vì sự ấy, con lấy lòng trông cậy than van chạy đến sấp mình xuống dưới chân Đức Mẹ là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh, xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi. Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một đủ lòng thương mà nhận lời con cùng. Amen" (Kinh Hãy nhớ) .

Xin cho chúng con nhân tháng Hoa về dâng kính Mẹ, không chỉ tham dự các buổi dâng hoa, hiệp lòng dâng Mẹ những bông hoa thơm ngát tươi xinh, mà còn là những bông hoa của sự hy sinh, hãm mình, làm việc bác ái, thăm viếng người cô đơn, đau yếu, tật bệnh. Biết mỗi ngày, không chỉ trong tháng hoa, dâng Mẹ những đóa hoa của lòng mến, biết quên mình phục vụ như Mẹ Maria đã sống *"Xin Vâng và Phục vụ"* Thiên Chúa và mọi người.

THÁNG NĂM TÔN KÍNH ĐỨC MẸ

Long Vân, giáo xứ Nhân Hòa

Một buổi sáng cách đây khá lâu, có tiếng réo trong điện thoại: “Phương xúc dầu rồi! Vân tới thăm lẹ đi!”. Tôi vội vã bắt xe ôm lần mò địa chỉ tới thăm bệnh nhân. Vị linh mục gọi điện cho tôi, bệnh nhân tôi đến thăm và tôi cùng là bạn bè đồng hương với nhau, và còn là đồng môn thuở mới bước vào đường tu. Chúng tôi kẻ trước người sau vào Sài Gòn lưu trú. Mỗi người mỗi cuộc sống riêng. Nếp sống và con người thành phố không êm đềm, thông dong như ở chốn quê nhà. Tôi và anh bạn bệnh nhân đã phải bon chen vật vã tất tả trong những năm đầu mưu cầu an cư lạc nghiệp ở đất Sài thành. Anh bạn tôi nặng gánh gia đình bao phen lao đao chơi với chơi với vì miếng cơm manh áo cho vợ cho con. Cùng mang thân phận tha phương cầu thực, tôi thường đến nhà thuê thăm gia đình bạn tôi, chia sẻ khích lệ và hỗ trợ bạn ta các mưu kế sinh nhai vượt qua những gian nan khốn đốn nơi đất khách quê người.

Chúng tôi dần dà ổn định và hòa nhập với nếp sống thành thị. Và rồi con người của mỗi chúng tôi cũng biến đổi theo. Không còn nét đơn sơ chân tình mang từ quê lên tỉnh. Lối sống xô bồ xem nhẹ tình nghĩa coi trọng vật chất len lỏi xâm nhập làm biến dạng tâm tính mỗi người chúng tôi tự lúc nào không biết. Chúng tôi nghi kỵ nhau, né tránh nhau và đến một lúc như muốn cắt đứt quan hệ với nhau. Tôi đứng đưng khi nghe ai đó kể cuộc sống thư thái an nhàn sung túc hiện tại của anh ta. Chúng tôi tưởng chừng mãi mãi làm người xa lạ với nhau.

Buổi sáng hôm đó như là một dun dùi réo gọi qua vị linh mục đồng hương, tôi đã vội vã đến thăm bạn ấy, nối lại tình bằng hữu đã phôi phai nhạt nhòa trong nhiều năm. Một cuộc thăm viếng tự nhiên xua tan mọi nghi kỵ, làm sáng lại tâm hồn hai đứa chúng tôi

vốn dĩ có những kỷ niệm thân thương với nhau không thể nào quên! Một cuộc thăm viếng đầy ý nghĩa khi cả hai chúng tôi đang bước đi những chặng cuối cuộc đời mình.

Giáo hội Công Giáo hằng năm kính nhớ sự kiện Đức Mẹ Maria đi thăm bà chị họ Elizabeth vào ngày 31 tháng Năm qua ngày lễ Đức Mẹ Thăm Viếng. Tin Mừng thánh sử Luca trình thuật: *"Hồi ấy, bà Ma-ri-a lên đường vội vã, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giu-đa. Bà vào nhà ông Da-ca-ri-a và chào hỏi bà Ê-li-sa-bét. Bà Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng bà Ma-ri-a chào, thì đứa con trong bụng nhảy lên, và bà được tràn đầy Thánh Thần, liền kêu lớn tiếng và nói rằng: Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này? Vì này đây tại tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì người đã nói với em"* (Lc 1, 39-45-Đức Ma-ri-a viếng thăm bà Ê-li-sa-bét).

Sự kiện Đức Mẹ đi thăm người chị họ Elizabeth (Ê-li-sa-bét hay còn gọi Isave) xảy ra sau khi Mẹ được sứ thần Gabriel truyền tin *"Bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu"*. Sứ thần còn cho biết *"Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy đã già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai"*. Quan tâm đến người chị họ, Mẹ Maria đã vội vã vượt đường dài đến nhà thăm và theo như trình thuật của thánh sử Luca: *"Bà Ma-ri-a ở lại với bà Ê-li-sa-bét độ ba tháng, rồi trở về nhà"*.

Mỗi dây thân tộc đã thôi thúc Mẹ Maria không chút chần chừ, không chút quản ngại cất bước hành trình thăm viếng. Và còn hy sinh thời gian dài đến độ ba tháng ở lại giúp đỡ người chị họ đang kỳ thai nghén. Một cuộc thăm viếng thể hiện tấm lòng quảng đại bác ái của Mẹ. Một cuộc thăm viếng lưu truyền gương mẫu hy sinh vị tha của Mẹ cho con cái hậu thế noi theo.

Đức cố hồng y chân phước Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận trong cuốn "Đường Hy Vọng" của ngài có viết ở đề mục 'Bác Ái': *"Tôi không làm việc bác ái được vì tôi không có tiền! Chỉ có tiền mới bác ái sao? – Bác ái bằng nụ cười, bác ái bằng bắt tay, bác ái bằng thông cảm, bác ái bằng thăm viếng, bác ái bằng cầu nguyện"* (ĐHV, câu 741). Bác ái bằng nụ cười. Nụ cười không mất tiền

mua. Nụ cười luôn có sẵn. Chỉ là chúng ta có biết trao ban cho nhau? Mẹ Têrêsa nay là thánh nữ Têrêsa thành Calcutta kể câu chuyện: *"Nhiều người đến thăm tôi ở Calcutta và trước khi ra về ngỏ ý với tôi cho họ một lời khuyên để họ được sống tốt đẹp hơn. Tôi liền bảo họ: 'Quý vị hãy về và hãy ban tặng cho nhau những nụ cười. Một nụ cười cho vợ của ông. Một nụ cười cho chồng của bà. Một nụ cười cho con cái của bà. Hãy cười tươi với tất cả mọi người, bất luận người đó là ai. Với những nụ cười tươi như thế quý vị sẽ lớn lên trong tình yêu hồ tương'".*

Bác ái bằng cầu nguyện. Tôi nhớ có một lần đi công tác thăm một bệnh nhân nằm liệt giường cùng với một hội viên Legio Mariae. Trên đường về tôi đã nói với người ấy: "Chúng ta đến thăm bệnh nhân này và không cần thiết phải mang đến cho họ món quà vật chất nào cả. Bởi món quà quý giá nhất chúng ta đã mang đến cho họ là những lời cầu nguyện".

Bác ái bằng thăm viếng. Thăm viếng mang lại niềm vui và sự ủi an cho người khác, đặc biệt với người neo đơn, bệnh tật. Mẹ Têrêsa kể thêm câu chuyện: *"Một hôm tôi được dẫn đi tham quan một bệnh viện tư nhân dành cho người già ở nước Anh. Các phòng bệnh nơi đây rất sạch sẽ, đầy đủ tiện nghi, các thiết bị máy móc tối tân vào hàng bậc nhất. Các y tá được huấn luyện chu đáo và rất lịch sự với các người già. Nhưng có một điều làm tôi rất ngạc nhiên. Tôi hỏi bác sỹ giám đốc:*

-Thưa bác sỹ, tại sao tất cả những người này đều quay nhìn ra cổng mỗi khi có người bước vào bệnh viện vậy?

Nghe câu hỏi này, vẻ lúng túng hiện rõ trên khuôn mặt vị giám đốc. Ông đáp:

-Thưa Mẹ, tại vì bao giờ họ cũng mong đợi một người thân, một người bà con đến thăm viếng họ, nhưng mà hầu như chẳng có ai đến!"

Ngày 31 tháng Năm kính lễ Đức Mẹ Thăm Viếng, nhắc nhở mỗi người con của Mẹ hãy noi gương Mẹ dẹp bỏ cửa lòng nhỏ nhen của mình, hăm hở lên đường đến với mọi người. Tháng Năm là Tháng Hoa, mỗi người con của Mẹ hãy dâng cho Mẹ những bông hoa dạt dào hương bác ái. Tháng Năm năm nay còn có ý nghĩa đặc biệt: kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra sáu lần trên ngọn đồi Cova da Iria, ở

ngôi làng Fatima, nước Bồ Đào Nha, với ba trẻ chăn cừu là Lucia, Francisco và Jacintha vào các ngày 13 hàng tháng từ tháng Năm đến tháng Mười, năm 1917. Qua ba trẻ, Mẹ đã gửi các thông điệp đến nhân loại: Hãy cải thiện đời sống, hãy lần hạt Mân Côi và hãy tôn sùng Trái Tim Mẹ. Những lần Mẹ hiện ra là những lần Mẹ thân tình thăm viếng chuyện trò với ba trẻ. Trong lần cuối cùng vào ngày 13 tháng Mười, khi Lucia hỏi: "Con muốn xin Đức Mẹ nhiều ơn khác, Đức Mẹ có cho không?". Mẹ Maria trả lời: "Mẹ sẽ ban cho một số, còn một số thì không. Nhưng họ phải cải thiện và xin ơn tha thứ lỗi lầm của họ. Đừng xúc phạm đến Thiên Chúa, vì Ngài đã bị xúc phạm quá nhiều rồi."

Tháng Năm tôn kính Đức Mẹ, con xin dâng lên Mẹ bài thơ:

BÔNG HOA DÂNG MẸ

***Con dâng Mẹ bông hoa đời con
Với bao khốn khổ, bao muộn phiền
Đường trần u tối con dọ dẫm
Khấn xin Mẹ ánh sao dẫn đường.***

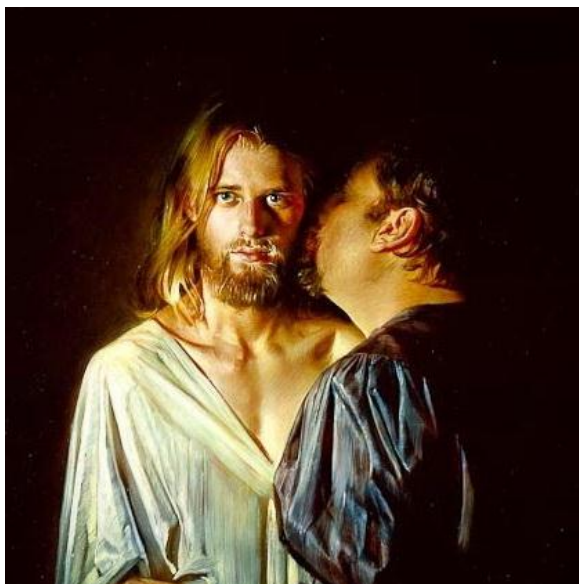
***Con dâng Mẹ bông hoa tình mơ
Cả tấm lòng con không bợn nhơ
Đường trần giăng giăng bao chạm bầy
Khấn xin Mẹ đồng hành chở che.***

***Con dâng Mẹ bông hoa dạt dào
Tình con say mê nổi ước ao
Đường trần dẹt muôn vàn cám dỗ
Khấn xin Mẹ đưa đẩy vượt qua.***

***Con dâng Mẹ bông hoa lòng con
Với bao thổn thức, bao chờ mong
Đường trần con đi lúc lịm tắt
Khấn xin Mẹ mở lối thiên đàng.***

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC**PHẢI CHẴNG GIUDA KHÔNG ĐƯỢC CỨU RỒI?**

LM Fx. Ngô Tôn Huân

Nói đến Giuđa thì trước hết, đây là điển hình cho loại người quá đam mê tiền của đến quên tình quên ân nghĩa và phản bội. Đây cũng là gương xấu to lớn phải tránh cho mọi người có niềm tin nơi Chúa là Đấng đầy lòng thương xót, công bình và hay tha thứ. Người thương xót và hay tha thứ, nhưng chúng ta phải tin tưởng và chạy đến xin Người thứ tha cho dù tội lỗi đến đâu. Chỉ có một tội

không thể tha thứ được: đó là tội phạm đến Chúa Thánh Thần, tức là tội hoàn toàn chối bỏ Thiên Chúa và không còn tin tưởng gì nơi lòng thương xót của Người nữa. Đó là điều Chúa Giêsu đã nói rõ trong Tin Mừng như sau:

"Tôi bảo thật cho anh em: mọi tội của con cái loài người, kể cả tội nói phạm thượng, và nói phạm thượng nhiều đến mấy đi nữa thì cũng còn được tha. Nhưng ai nói phạm đến Thánh Thần thì chẳng đời nào được tha, mà còn mắc tội muôn đời" (Mc 3:28-29).

Như thế, nếu Giuđa quả thực hết tin tưởng nơi lòng thương xót của Chúa đến nỗi đi thắt cổ tự tử thì có thể Giuđa đã phạm tội mà Chúa Giêsu nói trên đây. Nhưng điều này chỉ có một mình Thiên Chúa biết và phán đoán Giuđa chiếu theo lòng khoan dung vô lượng và công minh tuyệt đối của Người. Nghĩa là chúng ta không thể căn cứ vào sự kiện bề ngoài để đưa ra một phán đoán nào, vì chúng ta hoàn toàn không biết được Giuđa có thực sự mất hết tin tưởng nơi lòng thương xót tha thứ của Chúa, hay trong một phút trước khi chết, anh ta đã kịp ăn năn hối lỗi và được tha thứ như người trộm lành?

Điều này chỉ một mình Chúa biết mà thôi. Do đó, Giáo Hội cũng không dám đưa ra một phán đoán chắc chắn nào về số phận đời đời của Giuđa. Nếu Giáo Hội mà không dám kết luận chắc chắn về phần rỗi của Giuđa thì chúng ta dựa vào đâu mà dám nghĩ rằng Giuđa đã sa hỏa ngục hay được cứu rỗi?

Cũng vậy, đối với những người tự tử chết ngày nay, Giáo Hội vẫn cho phép cử hành lễ an táng cũng như cho chôn xác trong nghĩa trang công giáo, một điều không được phép làm trước Công Đồng Vaticanô II. Sở dĩ trước đây Giáo Hội cấm cử hành tang lễ cho người tự tử chết vì Giáo Hội lên án gương xấu này chứ không vì phán đoán rằng người tự tử đã sa hỏa ngục rồi nên không còn ích gì để cầu nguyện cho ai đã tự hủy hoại đời mình vì bất cứ lý do nào.

Như vậy, ta không nên phán đoán gì về trường hợp của Giuđa cũng như về những người đã tự tử chết, mặc dù đó là gương xấu và cũng là tội trọng phải tránh. Giuđa có tội rất lớn là đã tham tiền và cam tâm phản bội Chúa khi bán Người lấy 30 đồng bạc của bọn Thượng Tế Do Thái. Không ai có thể biện minh cho việc phản bội, tham tiền và thất vọng đi tự tử của Giuđa.

Chính Chúa Giêsu cũng lên án việc phản bội của Giuđa như sau:

“Đã hản, Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người. Nhưng khốn cho kẻ nộp Con Người: thà kẻ đó đừng sinh ra thì hơn!” (Mc 14: 21).

Lại nữa trong lời cầu cùng Chúa Cha trước đêm bị trao nộp, Chúa Giêsu cũng than trách về Giuđa như sau:

"Khi còn ở với họ, Con đã giữ gìn họ

Trong danh Cha mà Cha đã ban cho Con

Con đã canh giữ và không một ai trong họ phải hư mất

Trừ đũa con hư hỏng để ứng nghiệm lời kinh Thánh" (Ga 17: 12).

Đứa con **"hư hỏng"** vì đã phản bội chứ không có nghĩa là đã sa hỏa ngục. Nhưng việc Chúa phải chịu khổ hình và chết trên thập giá lại khác: không phải vì Giuđa phản bội, mà vì Chúa Giêsu muốn thi hành thánh ý Chúa Cha muốn Người hy sinh để đền tội cho cả loài người như Thánh Phaolô đã dạy:

“Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tha, nhưng đã trao nộp vì hết thấy chúng ta” (Rm 8:32).

Thánh Phêrô cũng quả quyết thêm như sau:

“Chính Đức Kitô đã chịu chết một lần vì tội lỗi. Đấng Công Chính đã chết cho kẻ bất lương hầu dẫn đưa chúng ta đến cùng Thiên Chúa..” (1Pr 3:18).

Cũng chính vì vâng ý Chúa Cha để chịu khổ hình thập giá và chết thay cho kẻ có tội là mọi người chúng ta, nên trước khi trút hơi thở cuối cùng, Chúa Giêsu đã phó linh hồn cho Chúa Cha với những lời thống thiết như sau:

“Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha. Nói xong Người tắt thở” (Lc 23:46).

Lời cầu xin phó linh hồn trên đây của Chúa Giêsu đã được tiên báo trước trong Thánh Vinh 131:

Trước khi Chúa đến trần gian để thi hành thánh ý Chúa Cha:

“Trong tay Ngài con xin phó linh hồn con” (Tv 131:6).

Như thế, chúng tỏ Chúa Giêsu đã biết trước việc Người sẽ chết để đền tội cho nhân loại, đúng như Người đã nói với các môn đệ trong khi còn đi rao giảng Tin Mừng với họ:

"Này chúng ta lên Jerusalem và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ lên án xử tử Người và sẽ nộp Người cho dân ngoại. Họ sẽ nhạo báng Người, khạc nhổ vào Người. Họ sẽ đánh đòn và giết chết Người. Ba ngày sau, Người sẽ sống lại" (Mc 10:33-34). Do đó, không thể nói rằng nếu Giuđa không phản bội thì Chúa đã không chết.

Sự thật phải tin là Chúa Giêsu đến trần gian làm Con Người để hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người, trong Chương Trình Cứu Độ nhân loại của Chúa Cha, như ngôn sứ Isaia đã loan báo từ 8 thế kỷ trước khi Chúa Giêsu sinh xuống trần gian:

"Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn

Giơ má cho người ta giạt râu

Tôi không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ" (Is 50:6).

Hoặc:

"Chính Người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội

Bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm

Người đã chịu sửa trị để cho chúng ta được bình an

Đã mang lấy thương tích cho chúng ta được chữa lành” (Is 53:5).

Như vậy, đủ cho thấy rõ là Chúa Cha đã dự liệu những khổ hình mà Chúa Kitô sẽ phải chịu để cứu chuộc cho nhân loại khỏi bị án phạt vì tội. Người chính là **“Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa tội trần gian”** như Gioan Tiễn Hô đã tuyên xưng một ngày kia. Chúa Giêsu cũng đã xác nhận những điều đã được tiên báo về Người trong đêm bị nộp khi Chúa quở mắng Phêrô vì đã chém. đứt tai một đầy tớ của Thượng tế Do Thái:

*“Hay anh tưởng là Thầy không thể kêu cứu với Cha Thầy sao? Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần. **Nhưng như thế thì lời Kinh Thánh ứng nghiệm sao được?”** (Mt 26:53-54).*

Hay rõ hơn nữa, khi Chúa bảo Phêrô *“Hãy xô gươm vào bao. **Chén đắng Chúa Cha đã trao cho Thầy, lẽ nào Thầy chẳng uống?”** (Ga 18:11).*

Chén đắng đây chính là việc Người bị trao nộp, bị đánh đập, nhạo báng, phỉ nhổ và cuối cùng bị đóng đinh và chết trên thập giá. Như vậy, tuyệt đối không có vấn đề giả sử Giuđa đừng phản bội thì Chúa đã không phải chết. Đây là chén đắng Chúa Cha đã định liệu cho Người uống để chuộc tội cho nhân loại trong chương trình cứu độ của Chúa Cha.

Và Chúa Kitô đã vui lòng uống “chén đắng” đó khi Người không kêu cứu Chúa Cha sai đạo binh thiên thần đến giải thoát cho Người khỏi bị bắt và điệu đi hành hình.

Dẫu vậy, Giuđa vẫn có lỗi lớn là đã bán Chúa lấy 30 đồng bạc của các thượng tế và kỳ mục Do Thái. Và vì không ngờ việc bán Thầy lại trùng hợp với việc Chúa Giêsu vâng ý Chúa Cha để vui lòng chịu tử nạn, nên y đã quá thất vọng đi tự tử, tức là phạm thêm một tội trọng nữa là tự hủy hoại mạng sống mình. Nhưng như đã nói ở trên, ta không biết được Giuđa có còn kịp sám hối trước khi chết hay không, nên ***không thể kết luận được gì về phần rỗi của y.*** Việc này chỉ có Chúa biết mà thôi.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

NHỮNG TƯ THẾ NẪM ĐỂ CÓ GIẤC NGỦ NGON

Có nhiều tư thế nằm giúp con người có giấc ngủ ngon, nhưng ngược lại cũng có những tư thế không có lợi cho sức khỏe của chúng ta.

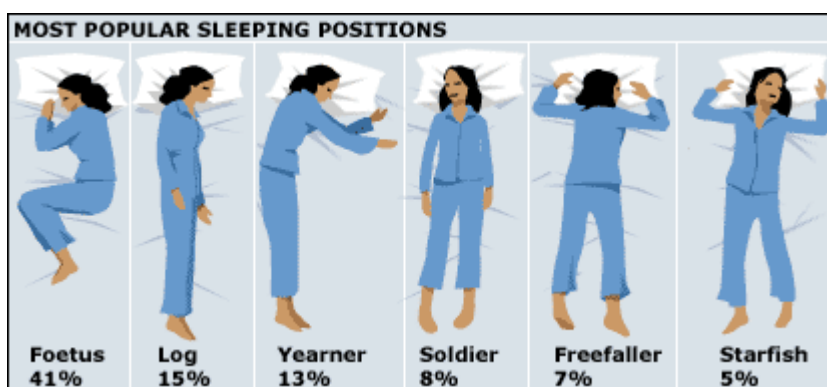
Ngủ là nhu cầu tối thiểu của con người, có những người đôi khi mất ngủ về đêm, nằm thao thức một vài giờ.

Với hầu hết người lớn cần ngủ từ 7- 9 tiếng/đêm, trong khi, nhiều người lại chỉ ngủ 5 – 6 tiếng. Các nghiên cứu cho thấy rằng những người ngủ dưới 5 tiếng thường có nguy cơ mắc các bệnh như tim mạch và huyết áp. Hơn nữa, mất ngủ cũng gia tăng các vấn đề như tiểu đường, béo phì... Đồng thời, mất ngủ còn ảnh hưởng đến hoạt động của não bộ như tâm trạng, và sự tập trung.

Hay nói cách khác, ngủ quá nhiều cũng như nằm nhiều trên giường là biểu hiện của những vấn đề về sức khỏe như hội chứng mệt mỏi mãn tính và bệnh trầm cảm.

Nói chung, nếu cơ thể tỉnh táo, thoải mái thì bạn ngủ ngon hơn. Còn nếu thấy thường xuyên mệt mỏi, hay nổi giận, mất tập trung là do bạn mắc rối loạn giấc ngủ.

Mất ngủ khiến chúng ta thấy đau lưng, đau cổ, xuất hiện các nếp nhăn và các vấn đề về dạ dày. Tuy nhiên, cách điều trị lại vô cùng đơn giản, bạn chỉ cần điều chỉnh tư thế nằm khi đi ngủ. Có nhiều tư thế nằm giúp con người có giấc ngủ ngon, nhưng ngược lại cũng có những tư thế không có lợi cho sức khỏe của chúng ta. Dưới đây là những tư thế nằm không tốt cho giấc ngủ và những cách điều chỉnh.

1. Tư thế nằm ngửa

Tư thế này ngăn ngừa đau lưng, đau cổ, giảm xuất hiện nếp nhăn, giúp bộ ngực săn chắc, giảm trào ngược. Tuy nhiên, điều tệ hại là cũng tư thế này chúng ta lại ngáy nhiều hơn.

Khi nằm ngửa, các bộ phận trên cơ thể được duỗi thẳng, không bị cong bất thường, điều này giúp cho đầu thoải mái hơn rất nhiều, cổ và cột sống được thẳng bằng. Nằm ngửa giúp ngăn ngừa sự trào ngược vì khi gối đầu, đầu được nâng lên, dạ dày phía dưới thực quản. Do vậy mà axit và thức ăn ở dạ dày không thể trào lên được.

Tư thế nằm ngửa giảm các nếp nhăn xuất hiện, bởi khi bạn nằm ngửa không có vật gì tác động lên khuôn mặt, ngực của chúng ta cũng được nâng đỡ tốt nhất, sức nặng cơ thể cũng không gây ra sự co giãn trong khi ngủ.

Tuy vậy, khi nằm ngửa, chúng ta lại dễ mắc chứng ngáy trong khi ngủ. Bởi vì, khi nằm ngửa không khí qua mũi và miệng bị hạn chế rất nhiều, từ đó, đường hô hấp có phần bị hạn chế, chúng ta thở khó hơn, dẫn đến hiện tượng ngáy ngủ.

2. Nằm nghiêng

Nằm nghiêng tránh đau lưng, đau cổ, ngáy ngủ ít hơn, giúp phụ nữ mang thai ngủ thoải mái hơn. Tuy vậy, nằm nghiêng không tốt cho da và ngực.

Tư thế này tốt cho sức khỏe của chúng ta như giảm tật ngáy ngủ, giúp cột sống thẳng. Nằm nghiêng cũng có tác dụng chống trào ngược như nằm ngửa. Trái lại, nhược điểm lớn nhất của tư thế này là gây ra các nếp nhăn, do da mặt thường xuyên tiếp xúc với gối.

Một điều bất lợi nữa do nằm nghiêng chính là bầu sữa bị chảy xệ, bởi các dây chằng vùng ngực bị kéo xuống phía dưới. Đối với những phụ nữ đang mang thai, nằm nghiêng bên trái sẽ tốt cho lưu thông máu đối với cả mẹ và thai nhi.

3. Tư thế nằm cong như bào thai trong bụng mẹ

Tác dụng của tư thế nằm này là tránh tật ngáy ngủ, những phụ nữ mang thai ngủ ngon hơn. Mặt bất lợi là đau lưng, đau cổ, xuất hiện nếp nhăn, ngực không săn chắc.

Với tư thế này, đầu gối co sát lên phần cằm, cằm lại tiếp xúc với ngực, tư thế nằm co người kiểu này khiến bạn như có cảm giác tư

thế của một thai nhi trong bụng mẹ. Đến lúc thức giấc, bạn sẽ thấy đau lưng, cũng như tư thế này là điều kiện làm cho bệnh viêm khớp phát triển. Tư thế nằm co người giúp bạn cảm thấy thoải mái hơn. Tuy nhiên, chúng ta thường xuyên nằm ở tư thế này sẽ làm cho bầu sữa chảy xệ và nếp nhăn trên mặt cũng theo đó xuất hiện sớm hơn.

Cách khắc phục những nhược điểm của tư thế nằm này là nên nằm thẳng người, không nên để cơ thể chúng ta trong tư thế gò bó, khó thư giãn. Với phương pháp này giúp bạn phát huy hết tác dụng của tư thế nằm cong người, cũng như hạn chế tối đa những bất lợi mà tư thế này gây ra.

4. Nằm sấp

Có lẽ tư thế này là tư thế ngủ bất lợi nhất đối với các vấn đề về sức khỏe, đặc biệt, khi bạn tránh để không bị đau lưng, đau cổ, giảm nếp nhăn, mong có bộ ngực săn chắc. Duy một điểm tích cực mà tư thế nằm sấp mang lại là giảm tối đa chứng ngáy ngủ.

Nằm sấp khiến cột sống của chúng ta không đúng tư thế, điều này tạo lực lên các cơ và khớp xương dẫn đến sự kích thích thần kinh như có cảm giác tê, đau và ngứa.

Nếu bạn cứ duy trì tư thế nằm sấp, bạn sẽ thường xuyên quay trái, quay phải. Ngay những lúc ngủ như vậy, chúng ta sẽ không có cảm giác bị đau nhưng dần dần chúng ta sẽ thấy cổ bị đau do nằm sấp.

Nếu bạn mắc chứng ngáy ngủ thì có lẽ nằm sấp là giải pháp tốt cho bạn, vì khi chúng ta nằm sấp, đầu úp xuống, chúng ta có cảm giác dễ thoải mái hơn. Để không bị đau cổ, đau lưng, và chứng ngáy ngủ thì có thể nằm sấp trong chốc lát.

Trên đây là một số lời khuyên đối với các tư thế nằm ngủ và những tác dụng cũng như điều bất lợi của mỗi tư thế đối với cơ thể con người. Có những phương pháp có nhiều tác dụng hơn, có những lời khuyên phù hợp với bạn. Ít nhất, đến giờ, bạn đã có thể bỏ túi một số thông tin hữu ích về các tư thế nằm ngủ khác nhau cho riêng mình để có giấc ngủ ngon và chào đón ngày mới với một tâm trạng thoải mái và thư giãn.

Nguyễn Lương
(theo *Sprayable Sleep*)

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ LCTX giúp chúng ta có con tim giống Chúa	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B2)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	18
✠ Thơ: Cung tiến ngàn hoa	23
✠ DIỄN ĐÀN	
◆ Đại lễ Kính LCTX 2017	24
◆ Đại hội LCTX	31
◆ Nghĩ về lao động	34
◆ Chuyển hóa đau khổ với thập giá	37
◆ Đức Giêsu là cửa chuông chiên	41
◆ Cháu đích tôn	45
◆ Mẹ ơi! tháng Hoa lại về	49
◆ Tháng năm tôn kính Đức Mẹ	53
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Phải chăng Giuđa không được cứu rỗi ?	57
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Những tư thế nằm để có giấc ngủ ngon	61